

559A

وہم وکرم وکرم وکرم

صلى الله عليه وسلم
عبد بن عبد الوهاب

صدور

محمد بن عبد الله

1872

دوره ۱۰۰۰
مکتب عالی
مکتب عالی

مکتب عالی
مکتب عالی

عبدالصالح

لبنان

عبدالقادر

مکتب عالی
مکتب عالی

مکتب عالی

مکتب عالی

مکتب عالی

مکتب عالی

مهر دوستانه
مشتاق مهران لاجای
مشتاق مهران لاجای
مشتاق مهران لاجای

مشتاق مهران لاجای
مشتاق مهران لاجای
مشتاق مهران لاجای
مشتاق مهران لاجای

مشتاق مهران لاجای
مشتاق مهران لاجای
مشتاق مهران لاجای
مشتاق مهران لاجای

مشتاق مهران لاجای
مشتاق مهران لاجای
مشتاق مهران لاجای
مشتاق مهران لاجای

27

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

۱۳۵۱

خبر و پس

شہزادہ جونی

بعد از حمد و ثنای قادر ذوالجلال و تعریف بقصاص محمدی صلوات
الله علیه و آله آنکه گسترین بندگان محمد عبدالکریم القزینی و دیاب کب
یانی بحیث تعلیم باطلان و سورات اثم مرت نمود
در الفاظ فرس و حلی که در خواندن و نوشتن روز میره کهار آباد
در القاب و أدوات و رفعات و ترکات

وقالات شرعی در کتب نامیده شده
روز هفتمی که منسوب به قریشت است
ایضا بنا کرد و نور زیارت خطی واقف شد که منسوب می شود
سویض روز دینا نوحه قریشت در دل گرفت شد نگاه
داست منقطع تمام کرد بوم های عربی و فارسی بوم است
روز شنبه یوم الاحد رو یکشنبه یوم الاثنين روز دوشنبه
یوم الثلاثاء روز سه شنبه یوم الأربعاء روز چهارشنبه یوم الخميس
روز پنجشنبه یوم الجمعة روز ادینه در این روزهای بد اخوان است
نباید رفت شنبه دوشنبه در سرق جمع یکشنبه در غروب
سه و چهار اندر شمال و پنجشنبه در جنوب و قدر روز یکشنبه
در شنبه و چهارشنبه و جمعه بطرف مشرق و جنوب باشد

عبد السلام بن محمد
ابن عبد السلام

حضرت
شیخ
ابو سعید

2000

عرب

عربی

عربی

عربی

ع

[illegible]

بحساب هندسه فظلا شنی و یک پوزدنت دارد و همچنین دیگر
 ماهها بحساب دیگر الفاظ باید شود و ربع بهار را گویند خریف
 خاکی و نامند خریف که بخاک را خوانند ستارستان را شمارند
 و در لایت بهار ماه بیست و سه شروع میشود و چنانچه حمل و اقرب
 و جوزا بهاری اند و همچنین سرطان و اسد و سنبله تابستانی
 و میزان و عقرب و قوس خریف اند و جدی و دلو و حوت زمستانی
 و ویندهستان بهار را که از آغاز میکند و که بهار کن و حوت و سنبله که
 در ربع اند و حوت و اقرب و اسد و سنبله و میزان و عقرب و قوس و جدی
 در خریف است و فکر و پوه و ما که در سنبله اسد و بروج چون
 حمل چون ثور چون جوزا و سرطان و اسد و سنبله و میزان و عقرب
 و قوس و جدی و دلو و حوت یعنی بز و گاو و مردما و عورت گاو
 و پنج پایه یعنی سرکره و شیر و خوشه و ترار و کتر دم و کمان و بزغله
 و دول و ماهی و سما و صفت سیاره در برلی اینست که قمر است
 عطارد و زهره شمس و مریخ و مشتری و زحل به فلک اول گنوا
 و همچنین سیارگان دیگر را بر افلاک دیگر باید بشود و در قمر یعنی
 روز و شنبه روز عطارد یعنی روز چهارشنبه روز زهره یعنی
 روز جمعه روز شمس یعنی روز یکشنبه روز مریخ یعنی روز
 سه شنبه روز مشتری یعنی روز پنجشنبه روز زحل یعنی روز
 چون صفت سیارگان و در افلاک بروج و در برج یک
 سیاره یا خانه شده که افلاک به و ما بحساب را یکین خانه شد
 و این اسمی سیارگان در ماری که اکبر هم در ماری و در ماری

تجارب

تجارب

تجارب

تجارب

تجارب

تجارب

تجارب

تجارب

تجارب

تجارب

تجارب

تجارب

تجارب

تجارب

تجارب

تجارب

[illegible]

52

بخیه کر کنی کر کوفت کر اتو کر ساحر ج دو کر دیگر خاک
 صباغ رنگ بر یافته چاکت جولان بارجه رفت علاج نداف
 رسی تاب سراج دینی زین ووز جراح فضا د فضا د
 نباض خشک خراف نقاد نلالی تنور افروز تنور تاب
 بند تنور نان پز تنور نوری طباح مطبخ یعنی نان پز
 باورچی باد فروش باطنی بیزار قطاع انزلیق یعنی راه زن
 ساره یعنی سد کره چرخ کیمه چرخ اوچکه دخل دغلی غدار زرداف
 دشت منقش زار پز عنی یعنی لای بلد باشد قافله باشد
 قزلباش قمار باز مقام قمار سعیده باز بواب یعنی دربان
 شبان چوپان چروال قلم ران داروغ قلیجات یعنی بلوی
 مزارع کارنده دماغ جلاد پوست کس خاک روب نقاس
 مثال خور معمار عمار نقاس مصور یعنی تصویرگر مهندس
 مطرب قوال خنیاگر لولی ناخدا علاج کشی بان قصاب
 برقدار بندوچی مسیجی سمیجی جراحی خواض یعنی غوطه در
 مجاور سناور نا استاد یعنی استاد معوم انوشد انا لیل
 یعنی ادب آموزنده متعلم تلمیذ تلامذ جمع آله یعنی شاگردان
 بلخ کر زکر لنگر کر قلعه کر یعنی مس پوشش لیمیا کر سمیا کر
 خداو آبی کر بخار درو کر نبرد دار حکاک یعنی خاتم بند خا
 بزم کس نقل کر جلدر شیرازه بند ستاره کر مهر کن سنج
 زمار دانه کشید کشی مسط کس بدول کس مومبای کس
 توشکینی نسجی شنه پاشی کر کزنجی اسبازره

در باره

دو

بیت

ختم

پوشیده مان شب یعنی پوت صابون نعل منیا یعنی شسته
 بقه جلم سرپوش دست نپاه یعنی آستین کبر سوزن
 به آینه غنچه نقره طلا کوره کینخت چوره پاپوشش
 کفش چوره پافراز چوره پیراز چوره مال زار چوره زیر
 پای چوره جراب چوره موزه جوبه محیه فتوح یعنی خفته
 پنجه یعنی کپاس بنه دانه گاه همیم بنیم مروضه یعنی بازگش
 بادبزن محصل یعنی موچیز سرسیم یعنی سرس طاره
 کانون یعنی کوره تنور کاخن طبله نقاره یعنی تار و نو
 جرس یعنی کربال رنگوار دهل بعل رتبه عرابه یعنی آرابه
 و غیره دهل نوار ستار نواز طنبوره نواز فرنیاسه بانک
 یعنی پیاده حضرت بادشا و زربخش ناظر یعنی خواجه سرال
 صدر الصدور متصدی یعنی پیشوا مستوی
 سوانح نگار یعنی حقیق نویس وقایع نویس یعنی وقایع
 نگار مشهور نحر یعنی نویسنده شهنه یعنی کوتوال دفتر
 کشار یعنی دفتر بد دار و بد کدزی دار و بد نهی دار و غده دار
 الفب یعنی رویه و اشرفی دار و نه دار الفلوس دار و نه
 شانس و تیره حاجی می مستوی سب خدایب
 رخ نویس صفاک یعنی حکوک نویس منیب یعنی خاوند نامه
 بعد کلاس امانی و مالی یعنی علم و فعل حاجی یعنی پودار
 پودار پودار پودار پودار مقدم پودار پودار پودار
 یعنی کانه مرز نامه حساب و لایه و پودار

شش

لوح و قلم

چشمه

قصاب جمع آن بلاد جمع بلده یعنی شهر موضع مضاف به
 آن است و بیست جمع آن قریه قریات چه مزارعات جمع
 مزارع مازرع جمع آن مازرعات خدمت جمع خدمت و زار
 لغارت صدارت بخشه گری نظامت یعنی صوبه داری فو نه
 داری بیوثاب نویسه بهانه برداری دارو غکی حیوثره رانداری
 قریه نویسه لقمه نویسه اطلاق نویسه طائر نویسه قضائتوا
 نویسه آب نویسه احتساب خطابت نرخ نویسه دکان
 یعنی حکم نویسه بنویسه باده شراب راوق صهای است مد
 امم الخبایث بتت اکرم یعنی مادر بنده مادر و بد باطنی مادر
 مل خرد ختر زافرار یعنی غارت یعنی نزدیکی والد یعنی پدر
 والده مادر بد زندر یعنی بتندر مادر زندر یعنی ماندر جنین یعنی بچه
 شکم طفل بر صبی انبار جمع ابن اولاد جمع ولد ب پدر یعنی
 بتندر متببی دختر صبیبه دختر زندر یعنی دختر زندر دختر دختر
 دختر ظف یعنی پور اعمام جمع عم خالو خانه بر بند و پاد و
 اجزاد جمع جد فرجده آبا جمع اب اعمام جمع ام یعنی
 مادر طحای یعنی مامون همشیره زاده یعنی خواهر زاده نایسه
 یعنی دختر زاده داماد یعنی شوهر دختر زنده یعنی شوهر همشیره سینه
 یعنی زاده زوجه یعنی نشهر و جی مروارید و جوی سالک نیز
 نهم یعنی نیاوند و دشمن نیز شکوم اسلم رو جی ابر و رت
 انبار یعنی کمر همشیره یعنی پسر زاده سینه پیا سینه
 بد ایچیان مادر بی بدرا همشیره پان خسته سینه

معنی آنکه

کمر

شعور

نشوین خوشه است صبر پوره خستای پنهان بویه یعنی
 شور مرده عقیم یعنی نازاد شیم یعنی بد مرده بالمر مرده یم
 نظران یعنی مادر و پدر مرده شد که خدا خانه خدا خانه
 ناوخر خانه صاحب صاحب خانه خاوند خانه محتون
 یعنی خسته از ریشه ترویج یعنی نکاح کابین یعنی مهر و عتره
 نبات خوشه کدیم نخود مخلوط جو عدس سالی برنج هموره
 و غیره کاورس یعنی کال ارزن شامخ یعنی شمار که درم
 ذرت یعنی جوار مکی چربی شرف خشناس گمان این است
 این مویک موته باجه و گنجد و غیره انجیر لنگر یعنی
 انبه لیون اما زنجار زرد او آرو سیب یعنی سیب است
 سفالو شمشوت میدانه منقا بادام چهار مغز یعنی اکدوت
 جلغوره کشمش ناک یعنی داکمه انگور سفرجل یعنی پی پی
 زرا یعنی جویباره سکنان سببناں یعنی سور
 کوه نمک نمک نارنجی یعنی نازکی باد زنگ کلان یعنی خیار یعنی
 کاکری ترب باد انجان خربزه داغ یعنی سر ترزدک شکر
 خنکی کدو پیاز یعنی بصل سیر یعنی قوسم یعنی شبنم
 شکر نی قند نی نبات بی سبزه شکراب زین مذخرف بودیم
 زره میره تره تیزک یعنی بانون شربت یعنی سویه طلیت
 لیم یعنی چایند یعنی شکر قند سیه قند سفید شکر رنج شکر
 شید یعنی شکر کائینات یعنی بهریه غنچه زرد و غنچه سیاه
 سرکه بیدودی بهدی بهادی بهادی بهادی بهادی بهادی

نورانی که در این کتاب

دو چکه پندران یعنی کلیم برنج شیرت سرخ نان ز
 تخم لونت سمونه کلمه سورا او دگی حلیم آتش شکر شیر
 که شکر قلند شربت آب شیرین آب قند نو آید فالوده
 برفه مایه حل که در سبزه و یوز نمک شکر ارد شکر
 سرکه مریم اجاره دستار خوان و غیره باغ یعنی نیشه و ضربه هیچ
 ان ریاض بوستان بهستان گلشن یعنی بهین گلزار گلستان
 بنماخه ان شام چمنستان نهالستان سرورستان
 ناز نهال و به گلشن یعنی بوته گل سوسن سمن
 چیلی راو یعنی رای بیل ورامی چینه و سونگه سرو صوبره
 شمشاد و نهال جگری سنبیل سرکس یعنی نرجهس شهلا
 عهبر یعنی سرکس عشق صیحه نافرمان لاله یعنی شقایق صد
 برت داودی کل کلاب کنا شکل معطر یعنی کوسندریان
 این گلستان یعنی ناز و جعفری بنفشه نرگس سر
 سترن کل چینی مندل چمن بنفش کل سرخ بگل
 گیسلان یعنی کبر رتقون یعنی کینه آبنوس یعنی نیر
 یعنی نازنه فلان یعنی قلم خانه گلگاه خانه دوات
 یعنی آیه سبای دان کوندان دموف کاغذ کبر طاری
 چیم قلم ترش چاکو کار و کزک حرف تراش و شمشیر
 یعنی چینه و غلاف عید راره برده تبره جان
 حجام یعنی سنج و ساز و تپه و سنج و تپه و سنج و تپه
 برشته و رز نام

نورانی که در این کتاب

نورانی که در این کتاب

نورانی که در این کتاب

نورانی که در این کتاب

نورانی که در این کتاب

نورانی که در این کتاب

و شانه باغی که یعنی باغ تراشش موجب مقراض
 سنگریزه کلونیزه شیشه شیشه چرمینه یعنی در شکی زبور
 بیشتر یعنی اکثر علات یعنی نندان ~~کهن~~ کهن خایک
 و طلس تیک یعنی پتوره سودان یعنی سون اینا بر
 جانوران یعنی خوطی زاع یعنی کلاغ عراب بشارک تدر و
 یعنی یک یعنی یکو و یک کنجک نر کنجک ماده خروس
 یعنی مرغ ماکبان یعنی مرغی فاخته در آج قمری کاکبک حمام
 یعنی کبوتر تغدی مایوس کوبو یعنی بچه زانغاب سحراب
 یعنی کجوا چکوی بوشمارینی بکاه غارندینب یعنی بلبل
 یعنی در استین فعل یعنی سرخ نقره نعل اسوا هو بکجه اسو پره
 غزاله چکاره کور خرنیده کاو حوکوس کوزن کردن کرک یعنی
 کیندا کاو میش دست جاموس دست ماده کاو و صحرایه
 یعنی بز حاکمی کوشفند بر بره و بیه قحطار یعنی توشش میش
 ماده کاو و سار یعنی سیر خوره قریش یعنی سب
 و شیت ماده است مادی اسب ماده کوت یا بر غیر قش
 یعنی شتر سبک یا شپ کره یا می یخ بنگ سب خرا
 سب سار جانوران غرام زغن غلوار یعنی غلوار جغد و
 سبک یعنی نیل آبی ز رنگ و نحوه موسیچ سیر کیم
 کیند و فرار خوار شده بر چکدر غنقا یعنی غنغ نیل
 رخ سب و زنگامه ~~از~~ از پله یعنی گرم و خورشید
 زبور یعنی کوه سب

سجده

سجده

سجده

سجده

سجده

و جز آن گنگ چشمش از سر خنجر دراز گوش حمار
 یعنی خر مرکب خر که غنچه خراسد خنجر ضخیم خنجام بینی
 شیر سیاه گوشش کرک گنگ یعنی یوز نهنگ یعنی بیل
 نوک یعنی خنجر خرس عرب دست کریم مشکین شغال
 یعنی شغال رویا نوک آبی یوزنه سرخ یعنی دوجوزنه میمون
 یوزنه سفید یعنی لکباز قفسیر هم سنگ استجاب کهنه
 روماد آت و دار موس عربی اوقار است باز کشف
 سنگ است یعنی کجوس سنگ آبی نوک رسوسوسا رگ
 حرا خاریت موس جنکلی کرفس واقعی یعنی مار هزار بار
 کزوم یعنی کج دم زبونی دوجبه یعنی نوک نیک و جنس
 اسپان سمند خنجر مشکین گنیت سرخک نرنگ سر
 ابق نقره نازی عراقی ریائی ترکی قنداری و غیره
 فارس آبدان یعنی بدنها سیاه یعنی انگشت نه
 اهام یعنی نر انگشت وسطی انگشت قزاق به
 و از شتر انگشت خورد اعضا جمع عضو از دم فرق
 ترکد یعنی سه دری کا کا کلاله یعنی طائر حد زلف جبین
 یعنی جبهه رصه پیشانی ابرو و لک ابرو چشم و ریه
 فردا یعنی مردمان طرازان بک نشین یعنی نوک
 سدک یعنی نر یعنی دیوار یعنی ارض خا یعنی عمارت خانه
 سحر

حقه ز رخ ز سجدن غیب یعنی ز بر ز سجدن چاه ز سجدن
 خال خال جبهه یعنی گردن ششینه یعنی صدر شکم یعنی
 پستان کنایه یعنی بغل پهلوی گفت یعنی دوشن عصبه یعنی
 بازو ساعد یعنی ریش بازو و مرفق یعنی آنچه گفت دست بگفت
 پای همیشه دست است پای ناخن نمیشد دست
 بند دست که خصلت است باین یعنی دست راست
 ساعد یعنی دست چپ ناف موی که در یعنی موی نهانی
 ران زانو شاق قدم پای که عصب یعنی ششمانک
 پاسته ششش خاطر دل سپرز جگر زهره تانجه معده یعنی
 روده غدود پوست کوست چربی است آن سرین
 یعنی نعل کون و کر یعنی الت ~~مقصود~~ کبیر نایزه
 یعنی سوراخ دولت و افتاب یعنی خایه جفیه چشمه
 کبر ایمنی قرچ بودت عایط عذره بولع شاشه پیشاب
 بایز منی روی منی صراط طریق سبیل بخاره جاده
 نعل یعنی آه معصیل او تک بندوی پیر کا موارده اند
 موی گوهره وارند و از هم شک ~~مقصود~~ مجد حرج آله
 ساجد منبر جمع از منابر محراب مناره براج شمع
 قندیلان چرخ آینه و عیل منبر منبر جمع آن چراغها
 ساجد منبر منبر و نالوسر و نالما پیشوا معده ام معده
 کار

مشاط طبع

یمنه

گرد

مقصود

کتاب

حمام یعنی گرم آب خم و غیره و نه چاه سیر یعنی چاه باوی یعنی باوی
 دوجی دوجی یعنی کوکب منظر یعنی دقل و بریق یعنی چنانکه کل
 پیکانال مشک مشککی و غیره و حوکی ایوان صفت سیاه باط
 یعنی دیو کوی بالا خانه ته خانه رنگ محل نشیمنه محل طاق
 طاق دروازه شکم و نیز صفت نامان یعنی رو شانه آبدان
 بدر و دربان معراج زیننه یا مع سیراب ناموران یعنی پزله
 ظرف و ریخته یعنی کبرکی ویدبان یعنی چه که و کیدان و غیره
 کلوخکوب کلوخ اندازند غلظت اندازند مع کوب میخند
 عود سوز یعنی انگلی معنور قطب یعنی پنج نکال یعنی پشت
 خاکستر یا شکی اسبابی مایون مع دسته کندو
 یعنی چرخ چرخا خانه سواره مطبخ یعنی باور چنان
 کان شمشیر یعنی شاتیر سقف چوب یعنی گری قفل
 کلید زنجیر سون تعلین جوبان جاروب سوار
 نوکره پشکا یعنی چوک غراب غلاف از جوبان
 یعنی پنهان کپار بن چاک یعنی در پرده سرکی و غیره موان
 یعنی دسته و در عرف کوب توری صندوق صندوقچه سر
 پنلخ ماشه یعنی کلوته سوت و کوک باغنده بیل
 یعنی مای پیکر سندی کلاه و ریاب سینه و غیره
 چرخه نامان بر کاه سیر غار و غیره
 کلاه و غیره

یا مع

آمدند و بعضی در مدینه مسجد المثنائی یعنی مادر قراق
 یعنی الحمد یعنی غایتی اربعین سفید اسود سیاه اخضر
 سبز اسفرد و از رقی کبود نید احرار یعنی سرخ خلق
 یعنی سفید محضه ناصه یعنی پتری نقشه یعنی تلک طره برج
 کوشش یعنی اسماعیل مندل رطبان قبا و تو دوستی
 با جاد پو شایا جاد نیمه استین پیر این خرمه فرته یعنی کرمه
 و غلبه فری جیب یعنی کت جیب یعنی کریا این کرمه
 یعنی در شانه بالا پوشش شکور کرمه با جاد سردار
 با جاد زنا با جاد پنهان در آرزو با لکن با لکن ساده
 یعنی مکینه سرز کینه یعنی جاد جاد کاز مقصود یافته یافته
 شروع شروع شروع کلندره شروع شروع خجری اور
 حرام یعنی وزرای کلین بوی سفید مخمل کجاست کلمه باری
 شایسته ابریشمی افریشمی رضای ابره یعنی اوره
 نزه اسبیه مغزی سحاف و غیره پارچه تلک
 خود یعنی کلاه برینی قالین قالیچ سطر یعنی یک
 دو چوبه آینه قیامت جادنی سیاه بان جادانه یعنی
 سحرمانه خیمه عجم آن خیمه نبارن با ترقی الحاف
 برادر شایسته رزند جمع آن طره و سحر یعنی اوره بان
 آنکه است طایفه طایفه طایفه طبق طایفه طایفه
 ماسه ق

شیشه کلاب پاشی: علوب یعنی کور پر داس منجمل یعنی
والتی پاشی بیل کلند یعنی کس یعنی تیر یعنی کوباری تاب اشی
تاب سنگی تاب کلابی غزکان کزکان و کان غزغان ازغان یعنی
کراپی سر پوشش سینه چم کفی کفک زب طائر سیم فقره
بیل خاص یعنی سس برنج یعنی بیل صفر روین یعنی کالی
رصاص ارزیر یعنی صید یعنی این سرب یعنی شیشه بند و می
سکه باروت یعنی بارود و غیره بازی بیج ارجوج جنگاوس
جنگوی تو اوجوندی سسک و غیره زبور تعویذ حلقه بند طلا
کوشواره بچکانه انگشتری انگشتری نمکینه بیکل خلخال
کوجری باریب انگشتره دست بازو بند آکینه آئینه و شیار
دشانه دست برنج دست و رنج بای بار کوشش و غیره
نخوی بیدانه لشکر پاره پاپرت پاشه و غیره محمد عظیم از شعور و عقل
زادک علم کن بکشتت نقل ولی تدرین وقت نویس
پسند خاصان و عام ازل بران فرس کور در فهم
بخت بر آکن بند می علی اسلمه جمع صباح سس
حرام مصام یعنی شمشیره تیز تیغ سبک کان
جکباد و بخت تیزه بیشتر قبض جزایر است ترمان شیشه
نموده است آن زنده و سکه که تو بخار و سدا
تفنگ مناجیه چه شمشیر و غیره یعنی تیر سوزان
چکمک

سوار
جمعه

غلوطه کلوله کلین یعنی غلیل و سته یعنی سینه و سینه
 کاهنش و غیره پس نیز ناک خدش که زره یعنی پله
 سو قار سکان سبب و غیره خریده ناقوس یعنی سکه
 جرس یعنی که مال براق یعنی اسباب اسب طویله
 یعنی رستن دراز که بدان چار یا پان را بیدند اصطبل یعنی چرخ
 کتله سس ان بوز مال بوزی مضاعف دانه خر خدایه یعنی توبه
 لحام لحام فراخی زیر بندش بند حل کردن کوشش
 یانه چایک بچی بند یعنی خوک زین یعنی کمانی تکیه رکاب دوال
 یوانی پده یعنی زین پوش قرآک یعنی شکار بند شمشیر و چرخ
 ادای چهار پایه و غیره و اولین در زمره امور بد پس
 ازین از دمانی اکاسه ادویه جمع دور کافور و عفران بگویند
 کبریت یعنی کندک مصطکی تر بیله یعنی بلبله بلبله اطه ترکت
 یعنی قفل کرد یعنی اسود یعنی مرج سیاه قفل دراز یعنی
 میل رنجیدن یعنی سوخته شوکتار کسبیر بادبان
 یعنی خولفت قیله میاب یعنی زین قفل احم یعنی زین
 سرخ ز و چوب رنجیدیل تر یعنی آدرک خردان یعنی آدرک
 طلق یعنی ابر و شمشیر جو زبویه یعنی جالین چوز
 نرسانان چرمه یعنی اگر و است و نیز زین نامبر
 نیل یا شخا یعنی اجوان و محمود و نام الفار و شمشیر
 نیزه کل زردک

یعنی بندر ریگان ششم کاہو بنجرف یعنی شرف پنجم خلیفہ

یعنی مخم بازرگ و تخم خیار یعنی کاری بنید انجیر یعنی ارزاق

املاطون یونانی نصیر گویند اندر این یکسر یعنی مثلان باد

ایمان و سخن یعنی تمامی بزرگ بستم تنگ و بلاد و بعضی ببلاد

نہج سوس ملتی تریاق روستایانہ نوم بضم یفی سن

شریاق ترکی اینی موسیای تهرندی یعنی انبلی بازریر یعنی شهر مرهه تاق. فو.

کار مفتوح یعنی سودا که نوشاد در بروزه بزرگه کار داشت

سبر یعنی نیلہ تو نہ جدا و بالفتح زیرے جو مدن یعنی ۱۰۰

سفید ماز و زرافچ یعنی ناک یعنی شکاری ستمو نیان

یعنی کوند سنبل الطیب یعنی چتر برافش اول وک وینر

یلو مفتوحہ بدیشک طبرزد یعنی زیات یعنی مصری

لبا شیرینی بیلوچن مشک کستوری عر

مخبر روایت ہے کہ وہ بڑے غناور یعنی کنار و لائستی ہوئے ہند،

معنی اگر متفق با کسر پسته و فشر احوال معنی پسته

پیشانی کے حورہ یعنی سبھی کتھم لفتیج و ستمہ یعنی

کے ذیل میں میراں مجھ سے مشہور ترین بی بی پار

فت پریس یافت اسوولینہ کچلور

و قد تم في يوم الاثنين الثاني عشر من شهر ربيع الثاني سنة ١٢٨٠ هـ

پاشنه نگار اول حمادی نصر پور (۱۰۰)

معینه یعنی ترکش نیم تنگ یعنی زبان حرف نشانه عینک
 یعنی شیشه چشم عصا چوب دست دوده کاچلن غوبق
 یعنی مخزن بیوتره کحل توتیا سرمه تماره قریر یعنی مکه مکه
 مکه نیت احرام بیج آهنگ غزم یعنی قصد شخص عفر
 بدن تن جسد جسته تالبد خارند یعنی کرده کشت زار کجک
 لوز اناسن حظیره بنصره خالقا بهجیم یعنی غنم در عه گزمنبار
 میژان یعنی ترازو کفله پله بنفقه بنفقه روز دوشش یعنی
 و شب هندوی کاله رات جوکھی بریروز یعنی برسون پیللی
 دی نورینی کاله فردا یعنی فجر پس فردا یعنی برسون اکلی اشب
 یعنی اراج رات جوپی زنه یعنی بانزده دسته کاغذان دسته
 بیست و چهار تخته راسن دسته کار دوینو عرض یعنی
 بهمنای طول در زقرن یعنی هزاره سال دسته سال و شایق در
 ویزه بهر مهنا و جمع آن کتوآره کاپوآره بهر یعنی کتوآره
 عتوب بملکه کماوه حول جدای کتندن و کتاشتن
 بکناه و قوت نیز حول و پشت قلت کمی بکوه بهشت
 که بر گردن کاو و دشت تر باشد بهند پس منجم بخیر می رمان
 صاحب جفر است خار یعنی بنیاد کار یعنی مفرض
 اکانه نشان که بهر فوشت خار بهنجاره اصبی بملک کانا
 آذر شر تدارک طلایی یعنی به نجب

در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

پیوسته و مرکب چهره بایان نفس یعنی لاس مرده با ستاره یعنی
 خوشخبری استقاط حمل یعنی بجه خام انداختن اتفاقا جمع قسط
 خصل مشهوره محامره بفرقه حارث یعنی زیارت شدن
 مصادره تاوان خراطی قوس قمرچ یعنی کمانی که بر روی
 می باشند جواز تولد جوان چیست سمارا هندام یعنی ریختن
 و کهن میخ نیز خندق قمر ماه طلال ماه نوشه باب اخترب
 ستاره نجم سیاره بدر یعنی چهارده کسوف گرفتگی آفتاب
 خسوف گرفتگی ماهتاب بجه کیمشان یعنی کاهک
 آسمان بکمر لاله سنگی برف بچ باد بایران یعنی بپره
 عیسی و موسی پیغمبران علیهما السلام اندویم نام سنگ
 است و سنگ را کوهی نیز سنگ در مرز سنگ بارس
 که این را زکند می کنند و سنگ مقناطیس یعنی سنگ
 این را با صاف نموده جمع آن صواعق تبر قمار و عد نام فرشته
 و آواز یکدزدان حباب برق حباب یعنی غبار
 قنطاریه سیریل بحر لجه رود دریا بجم کیست سفینه زوق
 ناو چهار که یعنی ربخیز کشتی و طغیانه کاه نیز بجه جموس
 جمع آن یعنی رنگ جند یعنی جنود جمع آن سپاه بقی
 تشعشع فوج برینا و لیل بستر او ان خواب که که
 که تان باریک اشک که که

یعنی یعنی درینا کل سر یعنی کنج و نعل و مل و دامیل جمع
 آن چنانچه چپک بعد از آنکه بیتی کا بوس یعنی
 دیوای که در خواب بگردم آسیب میرساند و مد یعنی
 آب از چشم جاری سرفه گمانی از نوع یعنی دکان نماز
 یعنی دین کشای طیاره یعنی قدکشان و فواق یعنی بھکی
 چو مفاک عطسه بنهوه دانه و الوغ یعنی ترنر خنطن
 یعنی و ما تقویم زایکیم جنم پتری منادی یعنی آواز گویند
 دیو ب بزرگ لاس جرمی لباد یعنی بھالی فرسخ
 یعنی مر شکت یعنی ستم کرده فرنگ یعنی انگشتک
 و شکت کرچه کریم یعنی کلی و دنده کوی و چو کان و سبم
 منحنیق یعنی فلاخن و بھکی نیز بندنی قیدی محبوس
 اسیر بر خال یعنی اول الت زنه یعنی جھقن یعنی چکک
 آبله یعنی راک انجامه یعنی آوند بمعنی آب آوب نکند
 طرکه در بند الامور آسن حوز و شدن دانه و زرشک
 آندستان یعنی ابرق و افتاب آخر یعنی آخر عده نگاه
 سبوانی و غره کزوه و غره کجابه کجاده کفیلرک یعنی کرک
 سنج بود دراز دم یعنی بامنی کران شند بامنی حایم بھنر
 زمشاد سادری بایشن و غره و غره ساج یعنی
 و سنان نیز نشید بمعنی سر و دریا و کج

درین
 درین

درین
 درین

درین

می اندازند غریزین پیر و نیز غریزین یعنی زبان از غریزین چو بی که
 بران ریسمان رسیده پیچیده یعنی کلاوه دراز بنیل یعنی آنچه
 بستار و بستار و بستار و آنچه بر بست بر در بستار
 یعنی میری و کودی نیز زنگوله یعنی گنگ و جودان که در بار کوبند
 اقباب پرست یعنی کل نیلو مژگنه تک بوزن کلنک جوب
 کازر که بران جامه را گوشت کنند کا و چشم یعنی کل شیب
 بود علی بن القیاس ابو صاحب و قلم
 خداوند فباخرمان والا قدر قدر شناس وی نمی بینا
 اح نعلی جیو مد ظله العالی صاحب و قبله حاجات
 خداوند کعبه مرادات نگه و پناه صوری و معنی مد ظله العالی
 ابو صاحب قدر دان برارنده حاجات بخشنده مرادات
 نعمت بخش انسان طلبان سلمه الرحمن بعد از تقدیم نوافل
 تعلیم و تکریم و مراسم عزت سلیم سنگشف رای بین افتا
 آئین میگردد اند که با دوی کامل رهبر آگاه دل مریدند و پی
 پیشتی حق پس خدا و رسان کرم فرمای مریدان مریم بخشا
 منکران حضرت سید عتیق جیو مد ظله العالی خلال
 از رضا اتم حضرت پیر و مرشد حقیقی قبله کعبه شح حقیقی
 امام الله علامه و علامه شمس ربحر شریعت انوار زده
 مراقبت خواص صدف حقیقه به طالع
 حضرت ... علامه رحمان ...
 و سنائی یعنی بدست ... منزل ...

مناظر
 حرا
 دمس

...

...

...

جنابانی و امیدوارم که در علم و دانش بیکی در پرستگاری

آفرین

سزاوارت مندان مد ظله العالی آداب کورنش و تمجیل
و رب عفت و تمجیل تحریل بجا آورده میرشن مای بیضا
صنای عبادت فرمای ارساد آتای میکردانند و الوده و حجاب
قدردان شفق مهربانه معظمت مکره محترمه والده ام جود سلام الله
تعالی سرالیا عجز و افتخار و ابطال الحاح و ملک است تقدیم
بدانید بکارش مدعا می پردازد که تا خنده صاحب مهر
فرمای کرم بخش فیض افشا و پیر پر در تربیت بخشای صاحب
العلم و الفهم اشتقاق اقتضای میان سعد الله بیک جیود ام الله
تعالی برکات و افاضات است استاد صاحب مهربان شفق
قدردان قلم و جهان فیاضان سلام الله الرحمان بعد از ادای
و طایف آپ و تعظیم و اوراد لطایف کورنش و تکریم مکشوف
ضیافتی و شگون گردانیده می آید که صاحب صاحب
مشفق و مادی اعتضادی ملاذی استعطاری مکر می محتر
الغری و فوی محبی و غیره صاحب خدا و خدا یکان قدردان
مرتبه دان رتبه شناس و الا قدر لطف و فرما و الطاف است
استغاثه و تراشی کرم بخش کرم که سر فیاضان فیاض دوران
میعنی بخش فیض بسیار مرجع عالم و عالمیان منبع الجود والا
نور و انوار و الا مستان مجموع الفضائل و الکمال
والا و صاف جامع خوبهای دانی و صفای
رار و احترام و غیره و تکریم و تکریم
... بیشتر از سبب و غیره و تکریم

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم

مستخرج

۱. آداب کوشش و تسلیات عیبه دایات لوازم ملاسم روانی
۲. شرایط روابط و روابط شایف نقایس جلالت شریف
۳. مفاید قواعد قواعد و غیره عقیدت رسوخیت فایده
۴. عیودیت اعتقاد غیر نیاز بهتالی الجاج افتقار ضراحت
۵. استکارت و غیره بجا آورده بتقدیر رسانیده مودکی نموده
۶. مکشوف مشهور و منکشف واضح موصوع لایح معروض
۷. موصوح میرین مرفوع ملتسم محسوس ملایم مشهور
۸. اتماس و غیره خاطر فطرت خاطر شریف خاطر فضیلت مقاندرای
۹. رزین رای اقباب ضیای رای خورشند انجلار ضمیر ضمیر
۱۰. تنویر ضمیر هم تقویر ضمیر بضایان ضمیر کرامت خیر ضمیر اقباب
۱۱. اقتضای ضمیر فاضلت سجون و غیره میگردانند کمشوف
۱۲. خدمت سامید رحمت میگردانند که کرده می آید سب زدگر
۱۳. میدار که میباید که احوال اینحال مقرر میگردانند
۱۴. متعال است احوال اینجای بخیر و خوبی چگونگی حالات اینجاست
۱۵. متفرق بسیار بقیاس است جریان احوال اینجودر ترجیه
۱۶. شکر است احوال اینجاست احوال اینجاست احوال اینجاست
۱۷. و آتبان عدو مال الفنا جی بخیر و خوبی است و بخت و عافیت
۱۸. مقارن است و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۱۹. و در روح افزای و شادای احوال مرفعه مال احوال
۲۰. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۲۱. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۲۲. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۲۳. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۲۴. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۲۵. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۲۶. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۲۷. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۲۸. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۲۹. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۳۰. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۳۱. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۳۲. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۳۳. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۳۴. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۳۵. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۳۶. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۳۷. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۳۸. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۳۹. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۴۰. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۴۱. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۴۲. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۴۳. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۴۴. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۴۵. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۴۶. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۴۷. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۴۸. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۴۹. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۵۰. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۵۱. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۵۲. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۵۳. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۵۴. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۵۵. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۵۶. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۵۷. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۵۸. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۵۹. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۶۰. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۶۱. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۶۲. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۶۳. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۶۴. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۶۵. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۶۶. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۶۷. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۶۸. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۶۹. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۷۰. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۷۱. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۷۲. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۷۳. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۷۴. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۷۵. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۷۶. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۷۷. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۷۸. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۷۹. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۸۰. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۸۱. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۸۲. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۸۳. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۸۴. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۸۵. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۸۶. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۸۷. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۸۸. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۸۹. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۹۰. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۹۱. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۹۲. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۹۳. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۹۴. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۹۵. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۹۶. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۹۷. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۹۸. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۹۹. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
۱۰۰. و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت

و غیره

نهی خداوند قدر دان من سلامت و امانی ولایت اسرار
 من ملک ملک استوار من سلمه الله تعالی طهره باده
 تکه و پناه من قوت الظهور من سلامت از گدازین کنیز
 کان سمات فلان بعد از تبلیغ جلایل کور نشین
 و تیر سبیل و ارباب طمس ملاقات نشاط
 لایزال ملتفت ضمیر موافقت تصویر میدار و پس از آن
 شریف تحلیف رواتب اشیر زاکیم و ابلاغ لطایف نقایس
 ادعیه صافیه که سیمه قویه عقیده مندان است معروضه باد
 ندوان میان و بی نی شو بر وزن خود را نمیکوید مکر دخته و همیشه
 و نوا سی رایجی میگویند و نیز مسکین شب اول میاید و روز بعد
 و نزد هودین روز اول باشد و شب بعد آن واضح است اول و باطل
 است آخرت معلوم اینخانه بادل یکانه سحار و تاتمه باد
 صاحبخانه محبه یکانه دستور و اما رفیق یکانه سلامت
 ربه نسوان قدوه حوران سلمه الله تعالی عصمت بنام عفت
 و سعادتی است برکت خانه دولت کاشانه عصمت کس
 عفت اندیش مسحات نوره با شرم و حجاب و دست و پا می
 نور بعد از شرح شوق و تپاک و انجبار اشتیاق و دعوات
 شرم و ابروی شاد بود ضمیر حفاظت بیوند بان دیگر نامه اسم شرم
 و زن در میان خط بشر طرورت نویسد مدح عروای
 خفاقی اوقات و بعد از آن و بعد از آن و بعد از آن
 و بعد از آن و بعد از آن و بعد از آن

تاریخ نیستند آراء و افکار و عقاید و روش‌ها
تاریخ نیز به محفوظ الی باشند و منی محصل یقینی بهر
میان و آن جوهری است باشند در خاص مقتدا با اخلاص و
الاتقان و والی الانقیاد میان فلان جوی سلامت بعد از
انظار اعلیٰ مآثور ترقیه و اشیاء موفوره ترقیه مشهور و بعد از
الذات ابواب دعوات ترقی عمر و حیات و انزایش و بت
و جمعیات واضح باد و محاسب الفقراء و ملاذ غریب
علما و فضلا و معادالعلماء میان فلان جوی سده الهی بعد از
تبلیغ مراتب اعلیٰ صافیه دولت و برکت و راتب اشیاء زاکیه
جمعیات و حرمات و کشف رایی اقامت انتهای میگردانند
بعد از شرح اعلیٰ مآثور ترقیات دولت و اشیاء موفوره ترقیه
جمعیات و کشف رایی افتاب آماهی گردانیده می آید
بر جمهرت برهم اوشار نرمل کنکاجل لودن دیوی در بار شرب
لعل جوی سلامت بعد از کورنش و پیری بون و تسلیم و بالاکن
واحد ضمیر افتاب نظیر مآثور و هر ممرت و هر م
او تبار و جامع شک و سیوک دیوی در بار سلامت بعد
از اشیاء و سوکی رهنی و جرنی و کلیان میرنی ضمیر اشتیاق
تصویر منیا که کوسا نین صاحب بهرمان هر چه
خوش و خرابی که مترنلان سلامت بعد از تقدیم
اندر و یاد بومی موقوف میاراز
ن با اختصاص و سرخ هم والی سلامت

بقره

فلان عرضید و خط بادشاه ولایت نامیده اند (۲۵)
 رقم بیان مطاع پروانه العلیق ریه منفعه لغه قیصر
 طلعه میگویند و خط بستانه هندوستان را میگوید قرآن
 وحی توهم فرمان سعادت نشان منشور لامع النور
 جمع منسور بریغ وحی تبلیغ فرمان لازم الادعان فرمان
 وحی زحمان فرمان جهان مطاع افتاب شعاع عالم اسباع حکیم
 علام مطیع حب الامر کیهان مطیع
 نشان عالی عنوان کرامت بیان نشان مچمت بیان
 بوزیر و قوچدار عامل پروانه کرامت نشان پروانه واجب
 التعظیم و التکریم پروانه جلیل القدر پروانه لازم الادعان
 پروانه عالی قدر مثال لازم الاتثال چیر و میشد
 و پروانه استار و غیر هم در مراتب نویسند افتخار نامه غریب شعله
 عنایت نامه افتخار شجره التلطیات نامه امتیاز مملو
 الطاف نامه تلطف نامه شفقت نامه رافت
 امود مهربانی نامه عطوفت آسیر اشتقاق نامه فیض آفر
 رافت نامه عنبرین شمام تفصل نامه نامه نامه
 سامی نامه کرامی صحیفه شرف الطاف امود رساله
 طاحت آیین مقاله مناسبت آیین و غیره اگر آرد و
 اشتقاق بکار آن مرقوم قلم عطا تا تمام نموده آرد و
 اگر آرد راه عنایت بنیاد است و اگر آرد
 اگر آرد طفاست و اگر آرد

بود که و غیره در شرف آنست و لطف اوقات در این
 زمان و آخر آن و اینست خوش و نیکام و نکشید و بسعد
 اوقات او حسن ساعات و راحیه سفید و آوان حمید
 در ساعت مشهور و در وقت محمود و غیره شرف تو را فرمود
 غریب را دریافت بجای و در سایه دولت و اقبال بر خرقه افکند
 غایت صد و بخشید اعزاز و وصول ارزانی داشت صادر کرد
 وارد گشت و غیره بود و آن سعادت دارین و افضلیت است
 حاصل کردید و وصول آن مفایرت و میبایست کونین
 اندرخت سرفرازی و سر بلندی و جهان حاصل کرد افتخار
 و تبارک و تعالیون فرایم آورد و بمناسبتی حال و ما اگشت دستمایه ختم
 و سرایه اکرام دنیا و آخرت اندرخت و غیره مغرور فرمود سرفراز
 و غیره متاثر کردند سر بلند ساخت و نیاز با وج شمار باشد
 فرق و فقر و میبایست لعلش برین گذرانند سر غرت و اعتبار
 با وج علی بنی بر افراخت و نیاز و انک از خاک بر دانه
 بر افلاک و رافراسته تارک سر بلندی و تداخر علی العرش
 عظم فایز و اندر بر آنگاه است بهدایت بنیاد فرمود و بزرگ
 اگر آمرزش متوار کرده و آنگاه بجای مرحمت نهاد که بود
 آنگاه ساریت است عبارت گردیده بود که آنگاه فرمودیم
 فرمود شکم گردیده بود و آنگاه حلیا القدر شده بود که آنگاه فرمود
 و آنگاه بود و آنگاه بود و آنگاه بود و آنگاه بود و آنگاه بود
 و آنگاه بود و آنگاه بود و آنگاه بود و آنگاه بود و آنگاه بود

تمام این سوره در این یک روز خوانده شود
 و در هر روز یک بار بخواند
 و در هر روز یک بار بخواند
 و در هر روز یک بار بخواند

خان رفعت و اری نشان فلان خان مورد الطاف خسروانه
 باشند ایضا خان آیات و باب الی و نام و صند و عیال و پادشاه باشند
 و نام و عیال و پادشاه و معالی عنوان فلان خان محفوظ باشند
 خان پناه نشان تجلید عنوان شاه کام باشند خصوصیت
 و نکات باشند فلان شاه کام باشند محبت و مودت پناه
 فلان سرور الوافد باشند شجاعت و جلالت نشان فلان
 خان ایما و پادشاه باشند تجلید و شهرت و شجاعت و جلالت
 اند فلان خان سرور الوقت باشند سرمایست
 و نجات شعار سید فلان محفوظ باشند زنده خاندان
 مصطفوی قدوه و دوام مرتضوی فلان شاه شاه کام باشند
 شجاعت و صداقت مآب شیخ فلان خوشوقت باشند
 نکات و صداقت مآب فلان خوشدل باشند
 حفاظت و صلاحیت و ثمار حافظ حصیطالیه و رحمت
 حافظ حقیقی باشند صلاح و توریع و ثمار صلاح و لغو
 آثار شاه کریم الیه و ریاد الیه باشند و کالت و درایت
 پناه کفایت و صلیت و سنجاه فلان در پناه الیه باشند
 نقابت و متانت آثار فلان بدانند و بارت و
 جرات نشان کتابت و محاورت عنوان مذکور
 فلان سرور باشند نقابت و نکات و نکات
 میان فلان شاه کام پادشاه باشند و پناه
 پناه مانعی فلان حضرت پادشاه باشند و پناه

آگاه میان فلان صانه به تعالی در غایت شکار فلان
قاصد به غایت حیات آثاری اعتماد و ثاری فلان معلوم
نما به طلیت و صنعت دستگاه فلان زیر گردیدند
و زلات و مقومت و ثار فلان و لال بداند به برزات و بیعت
و ثاری فلان برزیدند تار پناهی بود و ستغای فلان
افزید بداند خراقت پناه صداقت به نگاه حکیم کل محمد
در حفظ الهی باشند خلاوت و غلوت آثار فلان جان
بداند به تیر پناهی بریم و ستغای فلان معار بداند
صفت و رنگینی و ثار فلان رنگ بریدند به جلاحت و صداقت
و نگاه فلان تداف بداند به سراجت و تملیت و نگاه
فلان سراج معلوم نماید خراقت و نقاد پناه فلان
میراث فلان مدافد به ظروف و دستگاه فلان کلان بداند
صیقل و ثار مصقلت آثار فلان صیقل گردیدند نظارت
و حفاظت پناه خواج بهادر مشمول عنایات باشند
ملاحات و صباحت و ثار ملاعبت و مراقبت به غایت
و صفا و نیت و مراقبت به ثار فلان به بی جلوه ارایه
چهره خوبی و جمال باشند و بافت و ثار فلان دماغ بداند
و زینت الاقران و الاطامل فلان شاد کام باشند
و خاص و خصائص آثار فلان و فلان به غایت باشند
الحمد لله رب العالمین و الصلوات و السلام علی رسول
و اصحابه و آله و عترة الطاهرین و علیهم السلام

فلان علی

بوده که از آنجا که ایشان بعد از چهار مرتبه سوز و سوزد بیان
 روان و پیش و که از که موقوف تحریر و التییر است و این شرح
 عمار واجب الاداری پروانه و در دست است ای سعید باز
 باین جانب و ای میر انداز باین یکدل و در این صورت جعفر
 و منی طاق درم نما جو فروشن حفظ انسان دل فراموش
 و ایلیاست و باز بوده سلامت باشند و شایسته جان آباد
 نما و لایق و در پیش کسی که میگرد گشاید سیرت را چون آماهی
 در کابلین غیش و عشرت بوده است و در صفت
 و در سیر و پیشه و فنیاب آباد باشند و بسته گایا و فروشن
 و در سیراب و پیش سیراب و کوشش و گشته یار و سیراب و فریب
 بعد از که در وقت آب طرام سیر قدی التیام و پیغام شامان
 ارتام که طریق اینده مترسمان زمان است و واضح
 شمس اطلعت و در طالع زهره پیشانی
 مشتری الزمانی نبات النفس الزلف پر دین ال خیر
 مالک المحبوتی و الی الخوی شده اماق ستاره اخلاق
 بیان فلان جیو و طالع شمس عالم لایزال قطب و صفت باقی
 انداز زمانه و وطن بوده انگست نما خاص و عام و راه بینا
 محبت محبان تمام باشند و در کس حشما با دام اجدا
 سکنیل زلف سکنین رخا را سیر و زرخند و پسته و زما
 سکنیا و لایق و قامتا محبان ایروان و کما و کما
 پلکان سیرینا و پویه و در کما شین عمر و جوانی به سیر

2 July 1900

[illegible]

بر بزرگ گشت نادان

۱۸

۱۷

و از آن پس کجاست مادرین آید

مادرین آید

ناله

بعد از تسبیح استیس دولت و عزت و ترقی و جمعیت موضع
باد که بهر دنیا می و بیره و برادر خود و برادرزاده و به رفته و مطلقا
نویسند جان من عمر من تحت جگر من فرزند سیر من سبیل من قلمم جیوه و
و قدره سر خود را ارشد کامکار بخت بیدار طالع یار سعادت اطار
میان فلان احوال منگی آری که عمر جوانی بوده محفوظ ایی باشند
مکاری نو چشمی قوت العین مرمک دیده نور حدیقه
رسیده نور حدیقه دل ترقیده جگر پرور شکو احتر میان فلان جیه
مستقام سر سبز و شاداب باشند نهال سعادت و اقبال
غریز الوجودی نور البصری اخوت بنای موانع دستکاری میان فلان
جیوه مستقام بوده از باغچه عمر جوانی شمر باشند و نه
صلواته تعالی مد ظله الله تعالی و ام اقباله و ام الله بر کافه مدد و اگر و باشند
سهمها و اگر و چهار باشند سالمهم ربهم نویسنده و فرزندان و بره
ماد غنچه حدیقه فواد میان فلان جیوه مستقام سر سبز و شاداب باشند
و برادر خود و خود و عم زاده و جزان برادر عزیز و افرتمیر خوب فصال

بخت

پسند و انحال میان محمد جمال جیوه سالمه تعالی برادر جگر و دخته
سینه اندوخته دل اسیفته جان فرقیته سعادت کینه آردن سینه
مادره صدر نشین چایالش عیش و کامرانی و عشرت و زنده گانی
باشند غریز الوجودی نور البصری اخوت بنای موانع دستکاری
میان فلان جیوه مستقام برافنده جان برادر تمیزه کاسه یک و نهال
سجده شمایل پسند و افغان سجده اعمال
پسند شاه جمال حرمه و با لطف باشند بعد از آن

مالایق ملاقات بنیاست و دعوات فرمود جانداري
و میان امالند نمایند که بگویند خواه رسیدیم تمیز متوافر است
متکثره اطوار پندیده خوارق جمیله مقبوله منقوله بی بی فلاح حرم
س رامت با سعادت با شفا بر سر سفره مبارک و شاد

نور چشمی قوت العیونی طال الله عمره و غنی کلزار سعادت
بنیان شاخار نجابت شکوفه باغی سرافردت، شاخه خیمه خفاخ
امانت بی بی فلاح حرم حفظ حافظه حقیقی باشند بدو اثر
شوق دیدار فرحت آناه وادعیه و افیه بر حور داری و جانداري
مطالع نماید بعد از اظهار اشتیاق مالایق ملاقات فرحت
لایست و دعوات فرمود و ترقی حیات واضح ضمیر سعادت
لامور یادگار - آستان نواز مخلص پر داز حفظ الله تعالی
آستان مودیر در اخلاص کستر حریم الله تعالی محبت
یگانه مخلص بافرنگ منزه اصدق الاصدقا و احب الاصله
نایاب محرم اسرار و اوقف آستان مخلص نبرک محبت شرک
من میان فلاح حرم ملاذ شفق امید کمال سر اسر
و انظار الفت پناه ملاذ شفق مخلص نواز معاذ الله و نواز

چادره سارای اخوان دینی محبت یقینی ملاذی نغمه داری سر
ایستای فراموش فراموش دای خاموشی کوشش یگانگی
باشی یگانگی پس محبت بخش غنیمت یسیر یک رنگ
یک رنگ ملن میان فلاح حرم و سیتا شکوه آب ملک
ملک محبوبی غنمی آرا یک رنگ و خوش و جو آینه

بی بی فلاح حرم
نایاب محرم
اسرار و اوقف
آستان مخلص
نبرک محبت شرک

(2)

که در حساب آن زبان ناطقه گنگ و لال است از وقوع خبر
 کلفت آنکه غلام اینقدر تمام و متن را بر کردید که سیاحت از
 از اطراف و انشا در خارج است بد ریاضت خبر و لغز اس غلام بطور
 و او بلا ساخت که ناکفته به و خدا تعالی بچنین دانده داد و ای کس را
 نداد و نیاز مایه بود وقوع واقعه حسرت ساقه غلام هر چند گریه و زاری
 نمود هر چند زجر و قرح کرد و هر چند نصیحت و زاری ساخت
 به چهره یافت کرد و زجر و بی هو و لیکن خود متذکر نماید آخر الامر
 بجز نصیر و شکیبائی چاره ندید آخر چون برون صید و صحرای علاج
 دیگر یافت عاقبت الامر سوای استرضای اصطفا و روان
 یافت آخر الامر از جبر و سکوت در داد و اخراج او به هر بر سر
 تقدیر الهی نهاد عرفی اگر بگزیده میسر شدی وصال صد سال میتوان
 به تمنای گشتن لقین که ایشان و شهادت صاحب نیز بصیر
 و شکیب پر از نذر و تر بر خط جلوه رضا الهی بگذرانید همه را
 همان شاه راه در پیش است و هیچ آفریده را اجازت نیست
 و بنیاد نهاده چه کل نفس و ایقته الموت واقع شده است آب
 انصاحب هم بسیت از دمی و سبب آنکه بر مخلوقی را از این
 شنبی سزا که شنبی و گذاشته است که کل مگر علیه ایمان
 و یبقی و جبریک و و الجمال و الا کریم فرموده او را پس
 غلام بجان خود را که غلام و زاری بافته غلام مدت
 حیا به سپید غلام گوشت مستغنی نموده ساخت غلام
 رحلت نمود غلام در ماه غلام و زاری غلام از تار و غلام

در این خبر و در این کتاب
 که با این خبر و در این کتاب

روح افزای خوشی خور می پیوست بهج ابتهاج نشانی طایفه
 رشاج انشراح قرح انشراح فزیت غادی شادمانی
 سرور سروری فرزندکی طرب خوشوقتی بشت خورشید
 نوشمائی خوشوقت منشرح بهتج منبسط مفرح شاد
 فحناک دل شاد ساد بهر شادمان ماحرای انجای
 برشوال است که ماست انجدود برین و تیره است که کیفیت
 انشراح بر اینست که حقیقت انشراح برین است
 حال انجای برین است که کمیت این سواد سابق معروض
 واضح ضمیر می شده باشد یازده نیست که قبل ازین کوالیف
 انشراح ملحق خدمت سامی نموده شود خاطر خطیر گردیده
 باشد بتازگی اینست که القاب رومان سلیمان مشوقی
 مغفرت و مرحمت نشان غلان لغو و لغو پیر شده غلان غفلان
 پناه رصوات و نگاه غلان غلان مروج غلان مغفور غلان مبرور
 غلان متفکر این نقطه نامشروع است بهندقان گویند
 غلان دیو کو به غلان بکنه باشی غلان کربا باشی غلان بکنه کامی
 غلان بکنه و کامی غلان کربا باشی غلان بکنه و کامی غلان
 ویزه از استماع ذوق واقع جانگاه غلان چندان غم و آلم است
 که در پناه بهر ساطع تحریر است نیامد از سنج خبر جان گزار
 غلان قسیده و تاسف نمود که ناکند غلان از شنیدن قضیه
 نامرئی غلان بنوعی مفهوم و طوین است که در شرح بار
 از شنیدن بزرگواران بویچه خلوت در کف و طوین خلوت است

22

کتاب شده بود که آنکه رقیم زده خامه مهر آینه فرموده بودند
 خامه نظر شاه نگارش نموده بود که نگارش نگار دوست نگار که شده بود
 آنکه مرقوم خامه خامه عنبر آن شاه شده بود که دوستی مخلصی مخلصی
 اخلاص اختصاص یکانگشت و الا قولا یکانگی تو در و دو و دو
 محاسن محبت موافقت صداقت صداقت خلعت
 موالات خصوصیت وفاق اتفاق توفیق اتحاد یکانگی یکانگی
 یکپویی یکبایی یکناردی یکبایی همزگی یکدستی و مددی و مددی
 دوستند و موافقه مخلص فحوار مشتاق نیک اندیش خراش
 محبت یکریز یکریز یکریز یکریز یکریز یکریز یکریز یکریز
 که با شایسته که شایسته محبت است که طریقه ازب است که
 شایسته الفت است که مراسلات جمع مراسله رقایم جمع
 صحایف جمع یحفظه و غیره ... مطالعه اساطره فلان ...
 پذیرا بش مطالعه آشنایان از مخلص برادر فلان ...
 مفتوح باد سطوح باد طلوع ... بنظر ...
 معاذی فلان مکتوف باد مطالعه بر خوردار فلان ...
 به بر خوردار اقبال آناه ... شاه و وزیر و ...
 و عامل و حاکم خطوط مردم رعایا و نوکر ...
 نامند و عرض از نظر گذشت عرض رسیده مطالعه ...
 با دست ... کرام کرام کرام کرام کرام کرام کرام کرام
 از دست ... خط ... خط ... خط ...
 مکتوب ... خط ... خط ... خط ...

در حق

در حق

در حق

طراز سر در بناخت مکتوب مرغوب رسید کتابت و مسرت
 آیت وصول کرد مکاتیب دست راست بر این طراز افزود مکاتیب
 سمت چپ و وصول افزود قطعه شوق خوشش و خرمش را رفته
 باست بقعه افتراح بنماط و اصل کرده خطی که فرستاده بود در
 خطی که فرستاده بود رسید بر کوائف نگاشته آن اطلاع یافت
 کوائف مندرجه بوضوح پیوست حقائق نوشته یکبیک معلوم
 گردید بر کفایت نوشته ای رفت سواخ مرقومه ای داد بر سواخ
 مندی آگاه شد بر سواخ مرقومه اعلام دست داد سواجات
 اندر اطلاع داد بر کفایت مترجم اطلاع رفت بر چگونگی
 نگارش بمقتضای مطلع گشت بر حالات مسطوره آگاه شد
 بر مامیت مشروح مرقومه آگاهی دست داد حقیقات مندرجه
 بمقام مفهوم شد و نیزه شنوده شد که شنیده آمد که یکوش سیده که
 سماع افزون گردید که حقیقت مامیت ماجرا رویداد چگونگی
 سنج به بنامور است این جانب من و ما خطوط جمع خط خط
 جمع جمع است لیکن رکب مکاتبات جمع مکاتیب مکاتیب
 جمع مکاتیب قطعان به قطع از لایح جمع قطع از لایح جمع دفعه
 و نیزه بر لایح خوردن نوشتن باقبال شعار بر خورد از طالع هجوم
 و نیزه بر لایح خوردن نوشتن باقبال شعار بر خورد از طالع هجوم
 بر لایح پروانجا بگویند اقتصاد بی فلان بدانند معنی فلان
 معلوم نماید که در دست و دلی فلان او به یکدیگر نشان شود
 کام باشد عظمی ای باشد و چنانچه نشان آید مکرر آید

و اما بعضی شریفی افزای گشته بود که ایما می گزافی شده بود
 توقع که متوقع که امید که ترقی که منفرد که امل که
 مامول که ترصد که صد که یقین که متعقل که مرجو که رجا که
 و چون اغلب که غالب که لازم که مستلزم که باید
 که باید که شایسته آنکه بالینه آنکه صلاحیت آنکه لیاقت
 آنکه ملازمت مواضعت بخوردان و کلان
 و بزرگات وصال معانفت معانیته مشایده بنابرین
 از حیث از بواسطه از منفی ازین راه این نیز ازین سبب
 ازین تقدیر ازین سخن ازین روی ازین موجب ازین
 دیگر بنا علیه نموده و واسطه این بنا علی هذا و این
 الفاظ علاحد و شامل اسم به آدمی فقط می نویسند
 مشار الیه و می الیه معزالیه خاتشار الیه نواب و الیه
 فلان معزالیه خاترافع شیخ نامیده و این الفاظ شامل
 اسمای آدمی و حیوان می نویسند و خاترور شاه و خاتر
 شیخ توصیف ماده کا و مذکور همانان مذکوره فلان
 صدر پاپ چاه و صدر خان و غیره و می الیه و خاتر
 خزانیش خرسکان غور طلب و وطنخواه و عا و کوی
 و شایان و احقر و فدویت آنکه و عتید و نیازمند
 و مجتهد و خرم و محقق و بنده و دوی و غیره و غیره و غیره
 و مورد عتف و خاک و غیره و غیره و غیره و غیره
 و الا و غیره و غیره و غیره و غیره

از بهر آنکه زاده نسل خدمت عالی و کشته زلف مظلوم
 بسمه مطالع شرف شده باشند فلان چند روانه
 خدمت به سیاحتی نشان که بنابر مین اثر خواهد گذشت
 لوازشنا محاب جمع لوازشنامه و غیره بر سر
 بشرف مطالع بنحی صاحب مهربان میان سیخ علی حبیبو سلمه
 تعالی مشرف باد بنظر مبارک حضرت صاحب و قلمه
 شمار الله حبیبو سلمه بگذرند بعالم خدمت ابوالصاحب و معلومی
 ام حبیبو مغز بار موصول باد مفتوح باد منظور باد ان شاء الله
 مسموع یافته در اصنافه در سامع افروز جهان شده
 سبع تا رسید که وغیر ازین پیش قبل ازین پیش
 قبل ازین قبل الوقت سابق ازین سابقا در ایام ماضی
 در زمان پیشین پیشتر ازین سابق الوقت
 در ایام شمس العیال انداخته مراسله مرسله مسرود
 گردانید مراسله راحت آمیز مخطوط و مستذکرانید رکنین
 نامه محبت نمود خوشنود گردانید رفیع راحت انکیر شعاع
 وصول افروخت کلدسته عطر مشحون باغ باغ گردانید
 رفت نامه و قوس ملایم و شط فرمود تحقیق انقیه
 وارد شد خالق انانی ابراهیم و تحقیق خلت آمیز مفرح
 و منتهی به در محض ملوف موصول خست خست
 نامه شمس اصدار بکنند فرحت نامه نشاط افزای است
 اوقات به لایحیت بدل یکا نکت مغز رسیده
 زرا اندید صوبه اکبر یکا نشسته کار محبت

مقر

توقع

تجرب

در این
 مساجد احوال
 بنسبت و سکه

(25)

بعد از فراغت آن قرار یافته اند تا قلمی میگرد که آن طلوت خصال
هر روز بلا تا وقت عصر بر می تازد و بنویسد و در هیچ خانه
مکار برساند و بابت قیمت آن مبلغ مسطوره جریمت را به
حرافتخواه نموده شد می باید که مبلغ مذکوره را ماه بعد از صرف
مذکوره پنجمه و قبض الوصول میداده باشد که ثانی الحال از روی
پسین پروانه و قبوضات محسوب خواهد شد درین باب تاکید آنگاه
که بشود شناساندن فی الخارج خود بشود بر مقرر رسد و در وقت
انقضای داری حرافت آثار حرافت را می بیند و کام باشد
مبلغ پنجمه و دومه در وجه قیمت شیرینی طلوت افعالی را مدیال مختم
قدسیه قادریه من ابدا و من بعد هم شهر محرم الحرام ۱۲۹۴ هجری
نموده شد لازم که مبلغ مرقومه از روی حساب یومیه مذکور ماه
بمشایبه میرساند و قبض الوصول میدارند باشد که ثانی الحال مطابق
همان بود و قبض و مسطوره در حساب شما مجری و محسوب خواهد شد
درین باب قدغن مبلغ داند تحریر بتاریخ مذکور شهرت یافته شد
یکبار و یکصد و شش و شش سیمین مقدس و از بده الا از
والا مثل خود پی اندر حیات با نیت باشند مبلغ چهار هزار و پانصد
که نصف آن دو هزار و پانصد می شود در وجه طلب شجاعت و ظهور
دستگاه محبیه و نیزه سواران و پیلوهای طلوت را بر سر
تو کماله برسم علی الحساب و پنجمه و انصاف و نفی خاقونیا
بر آن بنام اقران نخواهد نمود و در میان که مبلغ مذکوره بشود
و اصل ساخته معین الوصول یکبار که باطل موجب پسین پروانه

کام و اعراف

مستورد

کرمها محرم

مردود

و قبض فوق در حساب سعادت انجامی و محسوب خواهد بود زیاده
چه نگارش رود و تحریر بر پنج بستم شده و هم الحرام شده است
حان و استقبال بر کینه و در رک تابع و و آب بیت جانند و ساجین
در شترین چو تره را ایداری قصه را چون بدانند که بوضوح پیوست
که شخت پناه شین خود در گوشه شین و متراض است
و شب در روز به یاد آن شغل سپاسد لهذا برای تحصیل و عار
خیم بخت و ات با برکت ملک صفات بندهان
مکنند نشان جبهه پاس بان لغوف اقدس ارفع علی روحی داده
میل چهار آن در وجه یومیه مشارالیه از آمدنی سایر قصه نور حبس
میشد ای بیت و پنجم محرم الحرام ۱۲۰۶ مقرر نخواه نموده شد
باید هر روز بلا ناغم رسانیده و قبض باز یافت نموده باشد
که نانی الحال از روی همان پروانه و قبوض مشارالیه بخرج خود مجری
و محسوب دانند تا تاریخ مذکور شد هر صدر نشانه قلمی شده
علامت آن استقبال بر کینه و در رک عرف را معین تابع و قاف
بیت جانند و صفای صوبه پنجاب و ابلیس لطنت لاسور
بمذک که بوضوح انجامید که مبلغ کنیم رو به در و به یومیه شخت
پناه محماه بر آمدنی مال بر کینه مذکور از قدیم مقرر و همیشه می یافته
از به نظر راسته حاق و استمرار از رویمیه مذکور دستور
حلال و برتر داشته می باید که از تاریخ ویرود پروانه یومیه مطهر
تاریخ بره زیلا اند و بی قصه راه نمروده و قبض الی و یا شتو
باشند و ثانی الحام و بر کینه و غیره و و صفات صدر

در عبادت انجاء مجری و محمود خواهد شد بتاریخ نیم شهر جمادی
 الاول شد بهجری مقدس ۱۰۰۰ تکریر نمودند جلایان حال و استقبال
 پیرکند دارک سوف را چون توج و دایه بیست جانم بر مصاف
 صوبه پنجاب دارالسلطنه لاهور بدانند که بوضوح پیوست
 که خدمات رضا و صلوات نویسی و احتیاجات و خرج نویسی
 و خطبات عیدین پیرکند صدر از آباء و منجیه فضیلت و شریف
 محمد متیاب مقرر و معین نامه در آن درینولا و مشارالیه
 سبب معاف بدن و ناتوانی تن در اجزاء بر خدمات مسطور
 قرار دایم نمی پردازد و لهذا در زاویه تلاوت محفل شریف
 و عبادت و ریاضت در لطیف شغول و منزوی کشور بنا علیه
 نظیر استحقاق و استیذان اموی الیه مناصب مذکوره بانم
 شریعت و فضیلت و دستگاه فلان برادر حقیقی وافع بحال مقرر
 نموده شد ابرم که دست تصدی مشارالیه در او نه بگذراند
 مزبوره قومی مطلق شناسند و احدی را خصیم و شریک
 و سرموی از مثالب غریب غرا و ملت بیضا تفاوت و انحراف
 ندواند و ریت بایب تا کید بدیخ پیدارند تحریر بتاریخ ۱۰۰۰
 جمادی الاول ۱۰۰۰ صوبه داران و وجود داران و متصرفان
 و مستطمان و دار و نهها معایر بخا و چو کیداران و مدبران
 مستظمان شوارع و طرقی و یونیم کار برداران بمحکک محروس
 از درگاه شاه جهان آباد نامه از ملکات کمالی و شریف
 تجارت تار و تار و قید و مجسمه و اما

و حال ابریشم و غیره از خالصه شریفه و بپایه از خود بر لایت می برد
 و حال اسپان عرقی و شتران به لای دی و غیره اجناس قزلباشی
 از اینجا بحضور اعلی می آرد و بعد از قبول در و رفاه و ولایت کشته می آید
 او بهر مکانی و محالی که تزلزل نماید از چوکی و صحرای او خبر دارد و بکبار
 باشند و در راه می آید: بخوفه از حد خود دور می کشد بگذرانند و بعلت
 حاج و زکوت و مزاجت و مقصود با و نرسند و اگر لغو و بالعمد در حد
 که امری شایع شده شود آواز عهده آن جواب که گاه آن
 معاودت سازد: هم اشرف یعنی را منظور داشته و اخذت
 محمول نمایند و در احتیاط و حفاظت او بوضوه پردازند و در بنا
 تمامه و انحراف نورزند تا بکشد داشته تکریر بتاریخ نیست و منقسم
 شهر رجب المرجب^{۱۴} و منقسم^{۱۵} در عبارت و کتابت عنوان
 سوادت و محاورت نشان مطارد قلم جوهر رفیع منشی خان مسرور
 هر چند منشیان حضور در بجز عبارت آرای محاوره شایسته اوری دارند
 لیکن بر بیاصل خوشنویسی رسیده کشتن غرق میبندند و گاهی
 غلط خوری و تشویش و غواصی سود پر داری و بیاد منما میزند و کور
 اجزای منور پس از اینجا که شما در امواج تشوید و خوشنویسی دستهای
 شایسته بهم آورده قلم می در آید که بجز وصول پروانه سرکار پروانه
 منقذ خود بحضور برسانند که ان شاء الله تعالی در خوشنویسی
 اهمیت و جواز است و از ادب جمیع بر شمار روشن و منور خواهند
 بآب تا بکشد و در شمار: بعد نیابت آثاری و در این باب
 ما روزی پسر کریمی که یکم چوبه شده و گاه

بهم که میباید که کدام سال را در محرم یا در سنه اول
که در تادی آنها پرداخته آید باین باب تاکید آید و آنست که مقتدی
تذکره روایت کرده که موافق با آنچه در اسامی مذکور و در اسامی کوفته و مفقوده
راستش پیشش با فقر و حاله در موضع شکر پور میچیزند و آنرا که
را برای شناسایی اینها نوشته شده باشد باید به وجه چندی بحساب
بیست و شش ماهی در اسامی نشان دهد که در ساخته را بهمان
تذکره ... و در این روایت ... در یکجا آب و چاه
و آنراست در سیلاب تاکید آید و قد غن زید العار و ...
کیان شاه در حفاظت الهی باشند با سال که بشما فالین را در تریز
بر آید و در بار کنگ کاشته و عددی از آن بموضع نرسانده شود
برگزینت صلوات الحال که فالین را در خزیر در موضع رسول پور کمانده
نباشد که در تور سابق طبع اعیان در آید و آینه بیوسته تخم
بیزی تریز را و خزیر را بی بوجوات میگردانند باشند و با تیره عدد
آنها بر سالی فرستاده شد رسید آن بفرستند در سیلاب تاکید آید
و آنرا زیاده چه بکارتش رود و حراست و حفاظت آنها را در بار
علوم سازد که در این چهار یکی انبه با یکی و سکه یکی انبه با و دلی
از باغ فتوحی سکه شمارسد بترتیب خوش فزه و به مغز و لذت و
شیرین بر تیره میباید که چند یکی انبه با یکی و دلی از باغ فتوحی
بیزر حراست تمام سکه را به کمانده و فالین به شیرین آن هم شیده
آید و حراست و حراست با کمانده و سکه و
که در موسم باروری مردم ...

سکار از روز و از روز غیر نیست و از آنجا که این چاشنی خورجید از دج کیرا
 باشد و به صلاح وقت از بنده اینها گذشتند و از روزین فرمود
 افتاده را از کارندگان بمایه برداشت بکنانند و عمل ششم و چهار
 پنجم و پنجم و نوشته باید داد و عرض که بهر خواستگاری و استغفار
 اینها پیش چشم خود دارد و اوصی قلبه را از این بنجر را یک فصل
 معاف کرده و دیده آباد نماید که رضامندی را بیاخترانه و ای می است
 بهر در مدینه و یغره اجناس کامل بگوید باز و پخته هشت در پیه فی
 کجای هوش کور و در و پید سر کجا سوینم نوشته بدید و بنیاب قدین
 بیغ دانند طراوت و نصارت آناری صنعت و ترست و تری
 عبدالباری معلوم نماید و از جویست که شمار من بنای ثانی و
 بن باغبانی و شکای نیکو داری و بکار بکار چمن زاری و کلاکاری و بخوا
 میرک چون یک قطعه باغی سرکار نو آباد و نیار است اگر چه دیگر باغبانان
 هم بکارش مامور و مشغول اند لیکن احدی آنرا بنایک استانی باغی
 تخم افشانی می بینم غیر سبب اند اقلی میگرد که بور و پروانه سرکار
 بحسب بر سر بعد از نشی و در نهادی شامروم قبا و نهما نیز در
 طلب خواهند بود و در حوض خدمت و کار پس شامواران
 نور و پرداخت از قوه بفعل خود و بعد در بنیاب تاکید آید و قدین
 بیغ دانند یاده چه قباح و ضلالت آناری فیضت و است
 و تری الد علی سواره در صبح جزیر یا بنی و بلا نوده باشد در
 از روی و قالیع و از اسلحه فی و بلا نوده باشد در
 شاره و عمل قضیه بنی و از است

اینجا دست خور و انداز برافروشته خصوص خبر مردم متودین و دین
 جور و اذیت آغاز داشته و کثرت دانات قرب و جوار انجام ویران
 مطلق و بیخارج است پخته پس ظهور یعنی موجب استیصال و کوشمال
 شما نمود نور همان به که نباشد پرسش اگر نبود و رفاه و لکها
 غده تقصیر و در میان آبی و آئینه از شرارت و شطیت بازاری
 و اگر باز نیای صبر از آن خود بکنی که کنجک بود و با شغبیانی
 پرواز بال مری و افغانی استیصال خوشم بخیر است
 بازار آزار آن جو کردی بازار که باز درین و ندامتی بکار نخواهد آمد
 درین باب خبر شرط دانسته است محبت پناه محمد شاه شاد کلام باشند
 پنج روز است که در لوجی اندرون چاهیم حلیی خاص افتاده
 و بعد از قلیل هم رسن همایش نموده پس هر چند کنده استی از به
 آوردنش فوراً آن از خلوتخانه بخلوت خانه خود بر نیامده
 و کدام غرض است در سرکار نیست که انرا از کلو کشیده بر آورده اند
 به تخریبی در آید که است اگر نام غوطه خوار را بفرستند که در لوجی فرج
 را بر آورده اند و در درین باب تا کپی شده میرداند و خانه
 بخاوت و شهادت نشان مجربان خان محفوظ الهی باشد
 نر روی و قالیع تناره بعرض رسیده که در میان جنقل تو دمان
 خشیان خوشی از فرار گرفته اند و کزند آسیب بجان و یا ساکنان
 آن اوج میرسانند از اقامتی یکروز که شهاب نفس خود در بر زن
 بود و در آن با و چو یک بکیند و نیز مردم الطبع
 بهر مانده و در درین یک روز

حکمت و طبابت بود بحکم بقایانیت باشند و دانی که در میان
 داشته بودند رسید مطالب و نوشته شما یکفته استعمال بودی بود
 چنانچه اکثر صحت دست داد و اگر چیزی دیگر از میان دوائی بود
 ابد شفا کامل روی خواهد نمود و اینجانب هر سال در موسم کرمان
 قصد یادست می نماید و این بار آنچه صلاح شما باشد بکار آید
 و این باب را که بدینجاست باشد و محبت و دوستی پناه شما و کلام باشند
 در این صورت پناه شیخ نور محمد را داده و نمود که ایضا رافع در
 موضع مشکور پورا قدیم مقرو و اگر ارمانده و آن محبت پناه خط
 و فرق آن نمود پس ظهور این معنی از دانی و فهمیدگی شما بعید بود
 از آنجا که خود بدو اخت پیچید و دم مرگوره خاطر سرگشته بکار
 می آید که پورا و پروانه سرکار بموجب معمول قدیم بعمل در آید
 و رضای نامه نامبرده ابلاغ حضور و ارز نشود که مکرر ناخشی این معنی
 بحضور در آید و این باب انحراف و تخلف نورزنا که اگر ایشانند
 رفق و عوای منزله غلانی بقایت باشند در پیولا و سیاق
 سید مهتاب ظاهر نمود که سیدانوز نام نسبت دختر خود به پسر داور
 نموده بود و در مرقوم و سکین بزرگانه بمیان آمده ملا او میخواهد
 صبیحه خود را بجای دیگران سازد و قریع اسمعی بیجا و بیجا گشت بعد
 قلمی میکرد که احقاق حق نموده حق مستحق تا برتر دانند و با احد
 میل و جویی واقع نشود و بفرمان مقرر این است
 نباشد که باریک مذکور را بمقدار نایب محض
 و قد عرفت که این

زیاده چه بر نگارند وقت و برای مترات و جملان ست و کام باشند
 مرغی معصوم دست باز پنج جره سوسل شما از نظر کثرت جاوران
 حضور وقت و هنگام شکار کردن جوهر نیز پروازی و پنجه انگیزی و عید
 شکار اندازی و صید پروازی به نیکوترین صورت بر محکم امتحان
 نشو و نما نمودند پس بمجلس آن دودست باز و سکه دست جره
 بصورت ایاغرف و سپردنندگان نواب اشرف و الاذر را
 دستور المظلم وزیر الاظم دام اقباله ارسال ساخته اید
 که یک است باز و دودست جره دیگر بر مثال طيور مذکوره روانه حضور
 نمایند چون در بنوا چهار دودست شکاری تازی آموخته
 و تعلیم یافته از دارالامان ملتان بحضور آمدند آرا بخدا بکدور
 سک شکاری فرستاده شد میرسد بروقت و مراسم شکار
 خوبهای آنها شایع خواهد بود و زیاده چه نگارش رود
 در وقت مهمنت اکثر ان فرمان والا شان و اعجاب
 الاذعان صادر کردید که منصب قضا پر کنه دارد یک صوبه پنجاب
 مع سواد و تربیت متعلقه آن بشیخ عصمت الله و ایشیخ بیت الله
 به عیدیکه زین بابت باز یافت مغزول اند پر کنه مذکور بر طاعت
 مردم و عدم اخذ صدارت و لکالطانه در وجه مدد معاش او حضرت
 مقرب باشد که بلازم و مراسم آن گماینی پیرواخته در تیغ و قطع
 و معاد است و دفع و دفع دعاوی و خصوصیات
 نسبت ترکات و کتابت صیقل و کتات

و تفریبات و اقامت جمع و جماعات و تحقیق
و تعیین اوصیاء و نصب قوام مساجد موفوره به تقدیم رساند و جای کند
نماید رسیدن متدین طالب علم بر آنجا تعیین کند باینکه حکام و مجالس
حاجب و استقبال او را قاضی محال بر قوم دانند و نیت مذکوره را تصرف
و بارگزارند و اصلاً و مطلقاً تغییر و تبدیل را بدان راه ندهند و بعثت
مالیه و بیت مثل متلغ و شکش و جبر سانه و ضابطانه و محصلانه
نه و درار و عوگانه و بیچار و شکار و قلمکون کوی و خط سراسر
و کل مطالب سلطانی و تکالیف و دیوانی مزاجم نشوند در نیاب
سند مجدداً نطلبند و فکر در محال دیگر چیزی داشته باشند آنرا
اعتبار نکنند و بسیار سکنه و متوطن بیکه مرقوم آنکه خطوط طاعت
و قبالت و صلوک و سجالات را بخط مهر او مقبرش از بدترین
بیت خود و شهر سوال سینه جلوس مقدس و الا شایع
مرقوم نموده در وقت فرمان عالیشان سعادت نشان
صادر کردید که موازی شریعت بیکه زمانی بمقادیر لایق زراعت
خارج جمع از پیرانه داروک مضاف به وجه دار السلطنت لایق
از فصل بریح لایق میل و در وجه مد و معاش سید عبدالرزاق
حب الوطن مقرر باشد که حاصلات آنرا فصل بریح
و سال بدل صرف معیشت نمودن و در بدعای رعایا در
بدر طراز مواظبت نموده باشد باینکه در حکام و شریک
با کیر داران که در میان حال و است
چشم و دست و پای رسد و آنرا

تعرف او و اصلاً و مطلقاً تغییر و تبیین را بدین راه نهند
 نسبت بالاجبات و اخراجات مثل قنطره و پیشکش و
 جریبام و صاباطانه و محضلان و شهرانه و دار و نکانه و بیکار و شکار
 و ده نخی و مقدی و صد و سی و قانگونی و ضبط بر سال بعد از آن شخص
 چک و نگار از راعیت و کل تکالیف و دیوانی و مطالبات مسلماً
 مزاحمت نرسانند درین باب برسان سند می دهند و انبند
 و اگر در محلی دیگر چیزی داشته باشند آنرا اعتبار نکنند
 شعبان ششم هجری مقدس قلمی شده چکنامه آراسی عدد
 معاش مواری یکصد و یک زمین باسم مساحت فاطمه و غرقا
 بموجب فرمان والا شان بنده کان حضرت خداوند بکائن و مکان
 باشد امن و امان ظل ظلیل ایزد تعالی نایب نبیل و ادار
 بیسوال منظر اتم پروردگار رحمت اتم آفریدگار مقنن قوانین
 جهان ناری میسر مهادر کم کسری خلیفه الرحمانی ازیر کند و اید
 مخالف بصوبه پنجاب مرچیت شده و بنابر منب و کلف و اوجی
 افتاد و لایق در راعیت خارج جمع از قریه موضع سین پور تپه
 و از شکوه پور علمه سرکنه مذکور باستصداب چور بریان و قانوه
 صندی مالکان موضع مرقوم بکریب شمس کرمی بنده
 راجع الوقت پیموده و یکسبسته محدود و محدود اربع فی الدل
 معین منافع خود را بآب نموشت نموده شد کدر راعیت
 انرا افضل لقمه مل و سب از آب ال صرقه
 علایق و نیاید بر و از اسفان شود

بنده درگاه

آمد بر رفعت شرفات میگوید و عید قربان مبارک است به سعید
 بر نفس نقیصه سامی مبارک و فرخنده باد و لازم نیست به مبارک
 این جز شرف مودی ساخته از جناب الهی مسالت میخاید که برای
 او ایام نیکوگانی بهشت طاعت و هر شب به یازده بار برکات بقدر
 مقرون دارد زیاده چه عرض مبارک باد عید فطر مهر با من یارب
 این عید به یزید و کریم با و فرخنده یارب و کریم از شریف عید
 فطر انعام باب و نشط اند و حش و جهان به فرحت و شاد
 بیوست ایله تعالی فرشته این عید سعید را بزدات کریم
 مبارک و همایون کنه و برکات حسنات در دنیا و ثواب
 روزه و نماز و اخلاص بخش در زیاده چه مبالغت برود و در
 در کتفه پیش بر چهار است مدام تاج است و زینت
 شمشیر و غلام اما که کبر اند میگویم فاش چنگ است و زینت
 برات است و فاش ملازم کتفه سیر ولایت سعادت میان
 سید نجابت جوی و مکرر شایسته دبانیست است که به تدبیر
 وزیر شعور امتیاز سفید سیاه در خط طوقاج ادب و فنکار
 بهر دارنده و شمشیر زبان را غلام وارد در زیر حکم و بهر است
 نب کمال را فرا چنگ در آرد و اوقات مزین در آرد
 انقاس خرج نمایند که سروازندگانی بهر است و قد صحبت ستان
 کاسه قواش زینهار نشیند و بهر است و بهر جنب
 به دردی و در آفتاب این بر جرد
 هم بالا دست به جرد و بهر است و بهر است

بهر یک باطل بود و نیز دست گیرند و غفلت بر سر سلی را در معشت و
 در این تا ممکن باشد مقرون سازند و حتی الامکان پیش بر قرض
 نشوند بلکه که ازین تمییز غرت و آبروی و اسوخت میگردود و دفتر
 اعتبار و وقار ابر تر مطلب که خدا صفا و کمال مآب انور و حق
 آن سرورق و اوراق سعادت را در هر حال از الاتونی آلاست نهانه باری
 باز در حفظ و امان خویش دارد بحق افراد اسلمه در امانت و شرف
 بادشاه مستحسن و خوبی مستلا پیل محمد در جفا بیست پر خاخر و غایر
 اشخاص و خصوص بر اختلاف اوطان آلتفان ساخته در شرف رخی
 بعد المشرقین انداخته و بر کارنگاه مهره باری میبازد و در هر آن
 آب حیرت و حسرت می دواند و ساعتی بیاید پیاده بهیچاری و خطا
 نمیکرد اند و طم از دست برد تا آن بینی خویش در ششش و در ششش و کمال
 می اندازد و لحظه از دور و مفارقت که بر تر از مرکب است دل سیاه
 منزل بود و شکست می آرد عقل و صبرم به برد و طاقت و شوش
 بمال پرواز نیست که وصال فرخنده مال و دنیا بد و قدیمی کی که با
 مسافت زمین را به هم نورد و زلفت توجه گویم که چه رفت بر سر ما
 رغبت توجه گویم که چون بود احوال و شب و روز از گریه و غم
 رین سوزمانه تا بخارا خدیش تا که که خدا داد اندر حجاب معایت
 کی از ما بین خواهد برخاست حضرت جامع المتفرقین و غفر له
 قلم که بسرعت قلم با جدایی از میان بر خیزد و اکی قلم
 بدو بدل تحقیق و احوال است باشند
 و به هر دو خیر بدید و به هر دو خیر بدید

سلطان منورینند صاحب خورشید و افق کسری مددشان و یا فرزان
مصدق حسنات و انکالات غلطان سدا الله تعالی بعد از آنکه تحالف
ادعیه صافیه مبارکباد و خجسته کی و انکشاف مرالف اشیه زاکیه مالین
و فرزند کی که شیریه ستوده شکوئندان فرخ فال و شیمه قویه
مشتاقان حسن مقال است مشهور در پی رافت پیرای میگردانند
درین ایام خجسته فرجام سعادت الشیام بتاریخ سید بیت
و بقیع مشهوره و همان المبارک شادی که خدای بر خور و اقبال
آثار سعادت یار ارشد و مکار میان نور مجرب و سوره و قدره
مستور و معانی نموده زنده الله تعالی و تقدس این شادی را قیام این
مبارک و خجسته و همایون و میمون و فرخنده کناد و شادی و غنای
فراوان و طرب و کامرانی بی پایان بخشد و صورت عزت
و ناموس منظره طرفین از مکن بطون بمنصه شهود جلوه آرای
کردناده بحسب النبی و اله الامجاد تو کد پسران توانان
صاحبمن درین ایام تنیت فرجام جوامع زوایر بشارت طالع
نیرین سعید علی السمار دولت سراسر عالمی آویزه مسای
مخاص و عام کردیر یعنی دوا ختر فرخنده یکیز نرندان تواناد
ماه و مهر شال سامع و متولد شدند و دوت شادی و کامر
در یکجام ایام افتاده هر تنی دم و عینی حیوان و خوشی و خجسته کی
بسیار از یکجامه عیش و عشرت دوا بلا کشت و پروغاد و دا
و مبارک باد ما که روز فراد و سپهر زاد و مر
بندیک یا قسره . . . جباری کلمه الله

این هر دو باده سعادت و اقبال را با خیرات و این نوید طلب
 مبارک و مسعود کند و آن هر دو نور بعیت با صبر و جوانی را
 در چشم خانه امان داشته بکمان عمر طبعی رساند ای ای این ایون
 زیادت دعا خیره - قصه - هر باطن در بوقت خیریت رخت
 باستماع خیر شفا و اثر فطرت رافع بخارات بدن در ارفع کرده است
 تن است خاطر ادعیه مفاطر از طاعت ملالت و مرض کفایت
 مفسد و منفور گردید و دل از جوشش خون اشتیاقش و طمانیت
 بابت - قصه در خوش مبارک و مسعود خاطر نشاد باد و
 خرم باد حکیم مطلق و شافی برحق صبح و شام بلک علی الدوام
 شفا کامل - صحبت عاجل نصیب ذات شریف و عذیر لطیف
 کند و کرامتی طبیعت بر کران و تفرج بمزاج توانان دارد بالنون
 و لهما مبارکباد ماه شوال مهر باطنی حدیث خداوند و جل را
 که فرزند ماه شوال اکرم از منظر سعادت و اقبال ملو و نمود
 بر ششگون خوشحالی جو ابواب این ساط و کامرانی شود و در اطراف
 جوانب زفره مبارکبادی انداخته و هر بنی نوع شادی و شادمانی
 در ساحت و خصوص هر واحد روزه دار پیش از عید بر خیزد
 بیدار که بر خویش تن در شادی نماند درین پیر - آری
 شایک و تعالی بخوبی و بهر روزی این ماه نو بذات مبارک
 متکف و بکانون کند و بجم ترقی و دولت و جمیت مستدام
 رواند بحسب التبت و کلمه قطب است
 از منشا بعد از رب بنیت

کوه نصیر میر باد که تخت بر این طبع اختران یعنی از لوله فرزندان تو امان
 گرامی فرحت انگیز و باز در طروب اختر دیگری حسرت آمیز گشت که اگر در این
 در افتاشم زرو است و اگر بر لغویت این جان فاشم سزاوار است
 که ما در ایام نیز آزان دل آزار و دایه فلک هم ازین ذونا هست و خورشید
 آزان سرخ و سفید است و ماه ازین زرد و سیاه و عروس طرب
 ازین در بر پیغمبر و غمزه ملائت ازین در بر چشم نشسته چون بچ بنی نوع
 ازین دولت و فرزند ان سیر نگشته بر آینه کاهت بر آینه خاطر سبای
 رفته باشد چرا که نظر بر نیکنه فعل حکیم خالی از حرکت و عمل صانع خارج
 از صنعت نباشد بشک و صبر بردارند که آن موجب نصیر نعمت و این
 باعث کلید راحت است پس در بر آن کرم نیز در میان مطلوب
 ز یکصد ز صد صد هزاران کند که ای تاج صبر منکر و راه و این سال
 در افتاشان صدف است هم آتش نغم سعادت و در ترقی و شمع
 شهاب مراد صفا صید و صاحبخانه صاحب روز افزون باد
 این دعا از من و خلق خدا آید باد و تولد صبی و صبی به زود
 درین ایام سیمینت اختران به سمیع گشته که نیرین مشتری و
 از بچ سواد و اقبال طلوع فرحت و طبع نمود شمع و
 و انساط بر صنف و بهار محبان حقیقی انداخته یعنی در بر و سواد
 در ساعت نیک و آوازی سعید شود شدند هزاران ابو
 از تراح و الشراح مفتوح شد و در ظاهر و تبحر و افتخار و
 در وقت بخت و در زمانه شرک بسلام و در
 بخواند بجا آورده در جمله صبح الله و جبر

سوده است و هم در سعلق نكشته به هر چه آن قادر كنند نيكو بود غالب
 كه آن برادر هم به همین تاثیر صحبت اصحاب علوم و ارباب سكر
 در سود اهل تعلق مشغولت اخذ در سپاس بقیاس آبی پر داخته
 باشند اله تعالی زادش ان شاء الله بان برادر و این محب مبارک
 و همایون و خجسته و میمون کنایه این آیین بجزست الهی
 و الله الامجاد زیاده شوق و الدعاء مهربان من سخته بهت جاری
 که از رنجیدگی دوست دوست می شود و از سرور این میسرور
 بهنا بوقوع و تعلقه اهل به آن محب مضموم گردید و لا سائمانه
 باسم متکا و رنکار میداران موضع حسن پور آنکه دیو لار
 معلوم شده که شمایان از سراسر باقی سراسر کار از اینجا برخاسته
 رفته اند چون غور و پرداخت احوال شمایان مضمر ضمیر کار است
 میباید که بدین معنی تمام در دیده خود با آمده آباد شوند ان شاء الله
 تعالی در آنچه بود و سود شمایان خواهد بود و عمل خواهد آمد درینجا
 تا که برانند تحریر بنارنج یازدهم شد رمضان المبارک شد
 و لا سائمانه باسم فتح خان و غیره بمیداران موضع رسول الله
 آنکه بوضع میوست که اینها از عمل منتاب رای تا نوشن شده
 از اینجا برخاسته رفته اند چون غور و پرداخت شمایان مرکز خاطره
 در آن می میگردد که بدین معنی تمام بلا و سراسر و بی دیند در
 بوضع خود آمده و با و رنکار کشند و مقید و سرگرم باشند و خوب
 به اینجا تعلق سرکار با یکدیگر و بکار خواهند آمد
 ان شاء الله تعالی

و الله

بیایم تفاوت و تجاوز نخواهد شد تحریر بتایخ نیم سید مرتضیٰ البکیر
 بخیر مقدم بر سوره که متضمن بر چند حقیقات باشد بر مبنای
 بایر نکاشت حضرت سلامت پروانه عالمی قدر مشعر بر کید است
 بیایم رسیع حال و اسلوب باقی و غیب و طلب مجموع خرج فصل
 حال و اصول چیرای مردم نوگان است و این دولت خواه مکرر تقسیم
 بعضی مطالب و استفسار احوال و ایت پرکنه و تقبیل و اذن طلب
 متعینه حضور بر نور از غوطه خانه نه برسم نخواه آن و چون ویر
 شهر و محافظت بر سکه کز فلان ویزه شرف و در و غرود فرق غر
 و مباحث لغوی برین شود پس باقی اجوبه اینها بنویسد حضرت
 سلامت پروانه منبهر رفیع بایستی که نکند بدو تقویم طلال
 حلول ویر تو متزول فرمود که سنی نشین افتخار و وقار کردانید چهر
 مخصوص بر تقدیرات انحصار و ایصال و ارسال حال میانی
 بیع حال و سرخام بقایا خریف و طلب قرطاس مجموع خرج
 فصل حال و اصول چیرای مردم نوگان است و این خیرانی از بهر
 دریافت مقدمات معذوره و استطلاع احوال دیر و اریه کنه
 و نگارش بدین بار طلب پسائی متعینه و حضور انبیا
 و نور غوطه خانه بر عکس نخواه آن و تجاوز آورد و چون ویر
 شهر و ایت و نگهبانی بر سید مغایر فلان و غیر آن بودند طفره
 است پروانه که نیست نشانه مخوی بر بعضی که علامت سلامت
 بیع بیایم نموده باطلیم باجی خریف پروا در دست و خرج
 بیع و اصل چیرای نوگان است و ایصال حضور زمانیده در ط

اندوز حضور گشته بعض سخنان فروری در یافته باز مضمی شود
 و احوال مواضعات پرکنه مفصل معروض سازد و در طلب بکرم
 متعینه حضور از قوط خلنه برساند و نه بطریق تخواهان و غورای
 شد بر واجب گرداند و حفاظات هر سه که در طان و غیره به احسن
 وجه بعمل در آر و شرف صدور فرمود سابق جوابها اینها بطراز
 غریب نواز من پروانه عالی شرف نفاذ فرمود و باب بیباق نمودن
 فصل بیع که امر گشته عنقریب بیع بیباق مسکودانه و بنا بر سر انجام
 باقی خریف که ارسال بدایت قرین شده بعد اسلوب از باب بی
 بیع وصول باقی خریف میاید و بموجب بیع که ایما کردید
 ازین بعد بموجب تیار ساخته ارسال حضور رسیدارد الی آخره
 علی بذالقیاس غریب پروانه واجب التعلیم مغز
 کرده اند آنکه امر شده بود که فدوی بیع بیباق میاید غریب پروانه
 من الله تعالی و باقی بال والا عنقریب بیع بی باقی میاید
 و آنکه ایما فرموده اند که سرانجام باقی خریف میاید غریب پروانه
 از باقی بیع وصول ساخته بیباق خریف میگرداند الی آخره
 مختصر حضرت خواجه نصرت سلامت پروانه عالی انداز
 افود و نتوانه باقیات بیع و بیف پی تم وصول و مرسول
 حضور و الا میاید و بموجب بیع و اصل چه بیاقی سبزی
 شتاق ابلاغ حضور و فورالیه و میاید و خطرا و از دور
 مسافت رایره دولت حضور و بنا بر سرانجام ادا کار تحصیل
 الی مقصودانده بعد انصراف تمام نریا به فوید راحت جاوید

و در دایره حضور بر قرب نواح شرف اندوز خواه بود سابق بر چه امر
 و شایسته حضور و طبع النور خود را با طهارت استند عا در میدان
 و مایل نخواه آن بودند آینه تنخواه احدی از آن بطور نخواستند و چون
 و پیر و مشیر نگهبانی هر سه کدر فلان و غیره سابق به نیکوترین صورت
 مفهوم است و آینه زیاده و نقص تنوزن شوند بود انشا الله تعالی
 ائمه بدو است و چشمه تالیوم التنا و تبا بان و در شان بال
 تقدر تقدر حضرت سلامت چون خدمت امامت مسجد
 جامع قصه نکود و نکاح خوانی محله مسجد مطهر و مبلغ دو آنه
 در وجه یومیه و ماکور و میده جادوب کش و از آن خوانی مسجد
 و مبلغ یک آنه روزینه برادر م فلان بر آرنی جو تیره کو توانی
 اینجا از قدیم مقرر است و میانیته مانده در نیولار بسبب کالی و نی
 عامل منصوب و طمع و حرص قاضی اینجا و جوه یومیه و نکاح خوانی
 و موقوف و معطل شده و بیکایو بیان بتقدیم خدمات مسجد مذکور
 از جان و دل مشغول و مکررم اند اندامید و اریست که پروانه عالی
 باسم عامل صدر در باب اجراء یومیه و نکاح خوانی مکررم
 و منقش کرده و اعیان بغار غیابی مواظبت است و ان الله
 ترقیاتی دولت و شوکت می نموده یا شانه زیاده ایام بکام باد
 جویر لصاحب ابر رحمت چهار نعمت سلام الله المضر بعد از
 ابلای تحالف و هواست ترقیات دولت و برکات عمر شریف
 نمیر افتاب تصویر میگوید که چون بروز جویر باشد و شریف
 حال امر سکه مفد نکاح و زیاده صلح کرده شایسته

مسجد

ماخته هر کس مسکن خیر خواه افتاده و نرفته انداخته چون
 فدوی بخیر و بیامان بود فرصت بار و دلبی و لک خواهی
 ندیده حکم آنکه هر توکل را نوی اشتبه بند بیک تیر و تفنگ
 بید رنگ پرداخت و آن مفید بود کثرت مردم مورجل باز
 نزد یک کسری رسانید و احقر که بقدر نمک هم نبود و او حکم
 آورد داشت بنا بر اس آبروی صرفه جان هیچ باختند در کسری
 کشوده تیغ او عالم نموده با او و نخت که مثل معروف است که چون آب
 از سر که نشت چه یک نیره و چه یک دست به هر دو اسلحه و کوتر تیراق
 پیوست اگر چه از طرف شانی هم جد و جهد بلیغ بوقوع آمد لیکن
 فصل این واقعه را در بیان سبب رخ شیری که بر باز و مفید مظهر
 سپه سمیت دادند و همچون کله کوه سفندان که نرزان بمش
 یک کرده از کسری مرقوم باز بسی افتادند و ولتمخواه اینقدر فتح
 و نصرت را از مقامات انگاشته اند روزی کسری در آمده بدست
 جابجا مستحکم و قایم گشته و مردمان را بطلب کوک و مصالح
 جنگ و دغا با طرف و جوانب فرستاده پس با التماس می
 که جمعیت سپاه را در جزایر نرزان و شیریکه واران و بند و قنار
 کار آورده و واقعات دیده را تعین در خانه فرمایند که مباد
 مفید مذکور هیچ باریکمی در او نرود خداوند من اگر بدقت توجه ای
 و انقض مناجات فدوی کوچید رفت عینی مراد و الا یک هیچ
 بطرفی تدویر و آتیده چیزی به حفاظت و حرارت سالن
 بسال مقرر کرده کوچ کرانده نماندند و بی سگ بقدر و خسته به

(۳)

و اگر خدا نخواهد او خواهد نخواهد برودار و اویشش و کاوشش خواهد بود
 از نظیر هم درین و اعراض معلوم سابق بر چه رضا موی او بی
 بعرض بنندگان عالی متعالی ثواب مستطاب معالی القاب
 سپید چناب ثمر کاب خورشید قباب عالم ماب عالمیان
 آیات ذره پرور پرورده نوزاد ادرس حق رسا فیض بخشش
 انصاف بخشش اسب نقص عالم دول دام اقباله پیدایند که برگاه
 اینو متعالی میسر میخورد که شعله شعله در جبهه پیری خلیش بر عالم
 و عالمیان اندازد و بعدین از از حسن و خاشاک فتنه و فاکساز
 و مخلوقات را بفرافقت و بکشاکش آبا و کروزان با طاف بی اکناف
 خود عادی و حق پرست را از زنده غیب بر کرسی شمس و جلوه کر میفرماید
 بقومی که نیکی پسندد خدای دین حاکم عادل و نیکوای شکر خدای همچون که نهال
 منار و غبار به شمره مطالب بشمر گشت یعنی بوصول نوید در سر امید شمر
 شریف اعلام لغت فرجام در بخند و هر واحد و شمس با نقره بر خود
 بالید الیه بتارک و تقایب لبناعات با انبایات خویش میرساند قدم
 میمنت از دم حضور شرف و ترفند ظهور این سواد را سر سبز و شاد
 دار او تا یحیی انشاء بالنون و القادوس به شهاب و الماس لغت
 نوار ششامه منایت مشحون در زمان سعادت اقتضای در و اعزاز
 نمود تارک غرت و مبالغات بعرض برین سواد خوشگوار است
 که احقر جوهر خراج بعد آمدنی نایب پنج چوکیات معلومه مفوضه بر کله
 ماه بماه در بندگی حضور ابرار سید اورد و این ترانت که منابر استخار
 ملکفات چوکیات صلح لغتی به غننه بود پیدا و تربی این

تقطیل بعمل درآمده حالا کاشته اند می یکیم ماسه در سل حضور یافته اند
 پشتک بر سیدش مغرز فرمایند و معلوم بفرمایند که چو کی فتح بود و در
 تعبد و قبولیت خان تهورستان نورالدین خان است پس محاشه
 سرکار بر چو کی مسطور چگونه برود و مضائقه اگر خانم بود به محاشه
 خود بنویسد تا کاشته سرکار منصوب شود و درین روز که در میدان
 موضع نوربور محمد مولیه در آنجا نشاندند چنانچه قریب دو ازرده آنه
 و کسری و زیاد آندنی انجار و زمره میشود و دولتخواه نیز براه حسن
 سرک پیاده دو آنیه بابت چهارم سرکار در موضع مذکوره گذاشته
 جای قرار انگشت سرکار ساخته و منصوبان سرکار که از دار و ده گز
 ماچ پیواره محاسب حساب میخواهند از قاعده آدم شناسی و سیر
 دانی اخبار و در نمودار امیدوار است که برویانت کیست و کفایت
 اندیش او نظر داشته بدستور بحال و برقرار فرمایند و بر اظهار
 و گفتار کسی نگاه نگارند که هم آمدن مثال اینکسان درین قحط
 الرجال حکم گوگرد سرخ دارد و محمود نام خوشابی مقدم تاخته بکنار
 نرگاز نمک و دو صد اسل و نرگاز مال بکریانه از موضع فلان شبانه
 که چیده از شمن خیرخواه بفاصله یک گروه رفته در موضع فلان
 فرود شد و فدوی بسبب کم یعتی و بعد مسافت متحرک شده
 فوق آنست که خود بدولت در اینجا تالیف ارزانی فرمایند و محو
 بگوئیات فلان و فلان که بالا بالا کشته و شکسته شده و دم
 زکوت و باج چوکیات سابق تا که در دیار تبلیغ قرار واقع نشد
 یک نرو و دیگر رویداد متعاقب مائیس بخورده خواهد شد زیاد چه عرض نماید

(31)

فصل سوم در تمسکات و قبالات سنن میوه سنگه شیخ عبد الله
ابن ولد شیخ عبد الجبید بن شیخ محمد سعید صیدی متوطن قصبه بون
ام چون مبلغ پانزده روپیه که نصف آن مبلغ هفت روپیه و شش
آنه میشود از پیش شیخ درویش علی ولد شیخ نعمت علی فاروقی
سهرزده بطریق قرض گرفته در قبض و تصرف خود آورد
و اقرار بر یوچه می نماید که مبلغ مذکور را عند الطلب بمشایر ادا سازم
و بیع عند و حله در میان نیارم بنا بر آن اینچند کلمه پس از تمسک
نوشته داده شده که ثانی الحال موجب سند کرد و تحریر بر تبارجیت
و پنجم شهر ربیع المرجب سنه ۱۲۸۵ هجری قمری سنه ۱۳۰۳ شمسی
قوم کهتری حرف فلان ساکن قصبه رامون ام چون مبلغ بیست روپیه
که نصف آن ده روپیه میشود از نزد کوجر سنگه ولد حاکم سنگه چوپره متوطن
قصبه مذکور بطریق قرض سودی گرفته در قبض و تصرف خود آورد
و فی روپیه یک و نیم بملوئی سود ماه به ماه مقرر نمودم و اقرار برین شرط سازم
که مبلغ مذکور به سود و مسطور در ماه کائیک نشان مشایر ادا نمایم
و بیع عند و حله در میان نیارم بنا بر آن اینچند کلمه سراه تمسک
نوشته شده که ثانی الحال موجب سند کرد و فی التاریخ بیست و هفتم
شهر شوال سنه ۱۲۸۵ هجری قمری یافت مختصر سنگه و پنچند ولد فلان پنجم شهر
موضع فلان علامه بر کتب فلان بطریق قرض سودی کسیدم در تحت
تصرف خود آوردم و سر روپیه یک بملوئی سود ماه به ماه مقرر نمودم و اقرار
اکه مبلغ مسطور در ضمن خرید قوی نیل ادا نمایم و اگر بر نقدیر
در عده مرقوم نشان مشایر ادا نمایم فی روپیه سواطس سود

ماه بهاء بلده رجبی الهی و صلی سارم و عذری و جنتی بمیان نیارم
 بنامه ایچند حروف علی السبیل شک نوشته دادم شد که ثانی الحال
 موجب سند کردنی التاریخ فلان ماه فلان سنفلان منکه سید الدین
 ولد سید شرف الدین ابن سید نور الدین حسینی ساکن شاپور
 ساداب طرف راهون ام چون سید مصام الدین برادر فلان
 حقیقی من یک بغچه یا چهار و کتابها مفصله دل از آن خودش
 لغت خان اید و لیکن راجپوت جوان ز سیدار موضع فلان قات
 داشته بود من خطی دستخطی و مهری مشارالیه تتضمن بر طلب
 بغچه مرقوم به نسبت خان مذکور مطالعه کرده بغچه بطور جنس گرفته
 و در بعضی تصرف خود اورد و اقرار بر بوجه می نماید که بغچه مذکوره را بمهری
 رسانده رسید دستخطی و مهری رافع و بعد قاضی نصیر راهون بنا بر ده
 ادره بدیم یا بدست معبری برسانم و اگر بر تقدیر رسید بغچه مذکوره نتوانم
 آورد یا در رساندنش توقف نمایم پس رافع یا احدی از ورثان رافع از
 نسبت خان مذکور در بازخواست بغچه بطور نماید از عیده آن جواب
 گویم و بجز عذر و حیله بمیان نیارم بنابراین اینچند کلمه بسبیل یادداشت
 و فارغ خطی نوشته دادم شد که ثانی الحال باعث حجت کرد و تحریر
 بتاریخ بیست و پنجم ماه شوال الحاکم سنه ۱۱۸۰ منکه اکرم خان ولد
 بکر خان قوم راجپوت عرف کنه یوایه متوطن موضع بیرسین
 طرف راهون چون زیور طلا و نقره بفدحه ذیل بمقابله مبلغ سکه
 صد و سیست روپیه پیش از اعلی ولد سید اعلی قوم کنه یوایه طرف بنبر
 باشند قصبه مذکور مکرری داشته و یکینیم بملوئی فی رویه و ماه بهاء

مقتب

باز خود

(38)

مقرر گناهم و مبلغ مذکور را گرفته و اقرا ساختیم که مبلغ اصل معهود
نشان او نمایم و هر روز بر سر سوره بخش خلاص کنانده بکرم اگر تقدیر
چیزی با بالکل زیور مذکور را نبردش کم شود اصاح و سود موی داده
باقی آن نمیده یا نمانده شود و ال باطله بانی در تفرقه کوشش

سمادانه معهود احوال نامه معهود و وزن می تولد
وزن سه سه تولد و ماشه برنج ۴ ماشه به سنج سه برنج

لیند ایچیز حروف بره یادداشت نوشته داده شده که تمانی الحال واسطه
جنت کرد فی التایخ فلان و غیره ای برادر من اکرم خان مذکور را بیاید

که بدین مختار بر او اطل سوره یادداشت نیز نویسنده گرفته نگاه دارد
نسکه می بکرم و در کمال این محراب ششم رسید و موضع نور پر و علم بر کنه

شاکرام چون من ابتدا که خدای تعالی است حال در خانه بنده
پیری متولد شده لهذا به حضور سیدی سندی حضرت سید علیم

الحیجی الخیجی مذللہ العالی مبلغ یازده روپیہ و چهار آنه نزد خدا
تعالی و نیاز حضرت محبوب سبحانی غوث محمدانی حضرت شیخ

عبد القادر جیلانی قدس الله سره العزیز است نمودم که اگر فضل
خدا و توجه آنحضرت قدس سره پیری در خانه بنده تولد کرد

و چه ندانم مذکور بنظر حضرت صاحب جو کذا نم و در جبین حیات
خود بشرط زیست پیر مذکور و دیگر و بنده و چهار آنه نیز و بنده تدفیل

بقصص میگزرا نده با ششم عذری نمک بنابران ایچیز کلمه طریق
یادداشت نوشته داده شده که تمانی الحال موجب رسید کرد و بنای

فلان و غیره فارغ خطیها از نسکه شیخ محمد علی و بدین شیخ نسکه علی

این شیخ محمودی فاضل ساکن مندر پوره واقع بدو شهرند نام چون مبلغ
 یازده روپیه که نصف آن مبلغ پنج روپیه و پست اند میباشند بموجب شک
 از نزد شیخ عبد الحمید ولد شیخ عبد الحمید صدیقی متوطن قصبه
 راهسون تمام و کمال وصول یافتیم و دایمی و درمی بند او باقی نیست
 و نمائنده و تمسک مذکوره پاره پاره ساختیم ازین رکذرا اینچند حروف
 علی الرسم فارغی نوشته داده شد که ثانی الحال موجب سند کرد و
 تحریر بتاریخ فلان و غیره نه سکه کو بر سکه و لید چو بر سکه چو بر سکه
 قصبه راهسون ام چون مبلغ بیست روپیه از روی شک مع
 سودا پیش نوشت رای و لید بیت رای که سکه ملو نیه تمام و کمال
 وصول یافتیم و دایم و درم بدست او باقی نیست و نمائنده و تمسک
 مذکوره از من کم شده و اقوال بر نمینوال میارم که اگر تمسک مقوم
 ازین بجز اید درونی و باطل کرد و بنابران اینچند حروف بطور فارغی
 نگاشته داده شد که ثانی الحال موجب سند کرد و تحریر بتاریخ فلان
 و غیره نه سکه کمال خان و غیره ساران و پیاله کار ملازم سرکار سال
 سارم چون مبلغ یکدواز روپیه که نصف آن مبلغ پانصد روپیه
 میشود در رویم طلب خود کرد بر رسم علی الحساب معرفت
 خراجی سرکار وصول یافتیم تحریر بتاریخ فلان و غیره نه سکه شجاعت
 خان و غیره سواران و پیاده کار ملازم سرکار سال نوچانه ایم
 چون مبلغ دویست روپیه که نصف آن مبلغ یکصد روپیه و در رویم
 طلب خود کرد بر من ابتدا غره شعبه بن المعظم کشته ثانیاً نایت
 اخذ کرد و در رویم سنده منتهی تحویل فوطه دار وصول یافتیم تحریر بتاریخ

که نصف آن مبلغ
 ده روپیه میشود

صد ماه فوق سنه مذکور سنه رسوله خان ولد قبول خان را چوبه
 کبوتر کن موضع محمود پور علیه برکتہ تکریم برادری محمد خاں جامدار
 ملازم سرکار ام چون مبلغ در وجه طلب و تنخواه خود منہ ابتدا
 نوکری بالغایت دهم ماه محرم الحرام سنه یابت بر طرفی خود از
 سرکار بنده کان لواب فلان معرفت جماعه دار مذکور تمام و کمال
 وصول یافتیم و در می باقی نیست و نمائند بنابر این ایچند
 حروف بطریق فاعلی نوشته ده که نشانی الحال موجب
 سند کرد و بتاریخ فلان تذکرات دستکات و کتابت با رسم
 شهباز خان سوار ملازم سرکار آنکه چون در بکار بنده داری ملازم
 من ابتدای فصل خریف تکریم پور مقرر نموده شد و ملازم و همراهم
 آن در ساحت و پرداخته پنج دقیقه از وقت به پوسشیا ری و خبر دوزی
 فرو گذاشت تمهید و راعند دولت پته مذکور را با احتیاط تمام نگه داشت
 زمیداران انجاریا بنا بر تشخیص همراه خود بمحصول میار دمی باید که به بن
 داران و رعایا پته مذکور اورا پته دانستن و السنه از سخن و صلاح
 حسابی او بیرون نروند و همراه او بوقت و سهام تشخیص در سنه کار
 حاضر و جموع باشند درین باب نباید بگردد و اندک سر بنای فلان
 و ماه فلان و اتمام محافظت راعنت موضع محمود پور بابت تفصیل
 تقویم تحریر تاریخ فلان و فیه حواله فلان پیاده ملازم سرکار
 دستک با رسم شجاعت شهبازان فیه خان و عبد الرحمان خان و محمد
 زمان سواران برادری آمان الله خان ملازم سرکار آنکه در نول
 صوبه رای میباشند کوبه سنه که تا نونگی برکت و اردک معرفت

کرامت و اندک آن و از او نشسته و دیگر در دل مشتاقان و در کمال

خبر و خبر

با دست دیگر

سری

و چون بعضی رسانید که با نیش خان نام مستاجر محالانست چاکرات
خواج و خواهر و خواج اسحاقیان چاکراتان در دامن رستم بانکار طوماری
تن نمی در و حال آنکه رافع و انجالت بمهر چاکر داران ضرب و در باب
داون رسوم مذکوره حاصل کرده است و از این آن شیعیان شعلان
را تعین نموده بنحی که در انجاخته در صورت وقوع صدق و راست
به طبق پروانجات مسکوره و معمول قدم رسوم مرقوم از مستاجر
مذکور بنا برده و دانسته رضا نامه بمختور بیارند در بنیاب تاکید کنید
دانشد بتاریخ طمان و ماه طمان و سن طمان و شنگ باسم دینت
شمار دینت دای انچه چون خدمت دار و علی کند ما جمواره بعد
بشماره مقرر نموده شش باید که نمودن و مواخذت محصول انجا قرار
واقع پذیرد اخذ آمدنی وجه و خرج انجا راه بهاه و در کار میفرستاده
باشده و بیست و بی از استوارت انجا فوت و فرو گذاشت
ان نامه مزاجم ابواب مکتوبه و مکتوبه نشود در بنیاب تاکید کنید
دانشد بتاریخ طمان و شنگ باسم نور علی و اولاد غده نحاس
اسپین و غیره آنکه چون خدمت دار و علی آن بعد موی الله مقرر
نموده شش میباید در خدمت مرا اسم خدمت مزبور و بحسب
وجوه رسیده و لازم حصص سلوک و کار رجب فوجی بعمل در آرد
که بود گوان بطرح دی خوشی خبر بد و فروخت نمایند و از روی
عین حاضر یک صلی جیفی واقع گردد و در اخذ محصول
و معمولات و غیره و از بدستورات محدود و چه تیر و از دست
نیت و نیکی طبیعت را که از اسبته مجموع خرج مع آمدنی محصول

با دست دیگر

(۴۵) پذیرفته در قوط خانه حضور میرسانند و در بنیاب قدس بیخ
 شناسید بنا بر پنج فلان که دستک باشد و بر دیال و کور دیال مستاجر
 چوکیات را بداری مواضع نزدیک در و دیوار معموله بکنند که در آنکه چون
 خدمات چوکیات را بداری مواضع دور و بعد از اتمام مقصود
 شد میباشد که در لوازم خدمات مذکوره قرار واقع بر ماضی حسن
 سلوک و خردرسی چنان بکار برزند که اهل سواد و معامله بفرمانت
 تمام از چوکیات مذکوره میکند شسته باشند و آمدنی محصول روز افزونی
 گیرد و علت ابواب ممنوعه مزاحم و متعرض نشوند و در مشخصه
 سرکار بموجب قبولیت و بعد از داخل شدن بکار نموده باشند
 در بنیاب تا کید آنگاه دانند فی الزمان که دستک باسم تنور
 و تجلثان رسم علی خان در چوکیات خدمات دار و علی معابر
 و داخل محلول پور و ما جیبواره بر در و دیوار آب بعد از خان
 مذکور مقرر نموده شده می باید که به تقدیم نوازم و مراسم ایستاد
 قرار و قیام پرداخته و در بنه و تادید و قیام الطریق و کشتن
 موزیات جمل از تجلث و مردانگی از چنان ملک
 بکار برد که بیواریان و سوداگران در روز و شب بزرگ بکار
 غبائی تمام و خوشحالی تمام از معابر و متاع بر در و دیوار آب
 بر قوس آمد و رفت مینموده باشند و آمدنی محصول بکار
 روز افزونی گیرند و قیام از قیام معمولات کند راست
 مسطور قوت و مؤکذ است نشانه که ایستاد جتو خرج مع آمدنی
 نه و کند و دو سویم نوزده علیحد علیحد ماه ماه آری سال حضور مینموده

و بعلت ابواب مفت و قیود مزاحم و متعرض نشود و تسبیل مقبول
 و رعایا مواضع است که در آن روی و آن روی در با محقق معابر و خط
 صدر آنکه بوقت و هنگام و ایات مرد کارخانه مستور باشند
 در سیاب تاکید آید شناسند و تحت رتبار پنج طاقان و دشتک
 با اسم رفت پناه لواله نشان سید علی آنکه بموجب حکم جهانمک
 عالم مطیع خدمت سواخ لکاحار و دارو و غنی و آنچه که صوبه داران
 نشان از تفریح و تفریح و بیغیر و خدمت انتخاب نویع و احکام
 نویع و دفتر سواخ حضور متعلقه رفعت و عوای پناه است رامشکار
 انتخاب و احکام نویس از سواخ حضور اشرف اقباس
 اعلی مرتبه و بر طبق مقرر رفعت پناه مذکور تفویض
 آن بآن عوای نشان و باید به تقدیم خدمت ماموره از قرار
 واقع و راسته پیر و اخته بخوبی و تیرا طبعی و اتمام بجا آورده
 که در سندن نلوه جاست و غیره کار با دستان پی توقف و حاضر
 بوقی نیاید و غرض از سعادت آیین و احکام مطاعه که تمهید
 انجامش در صدر و بدین طریق مسانید و عراض و وقایع
 و مطابق و در این محلی و در باب فرد جدا گانه و روانه حضور
 پیر و نلوه و در این محلی و در باب فرد جدا گانه و روانه حضور
 غیر از این همراه نلوه حضور نیارند و کار با دستان پی مطابق
 و این است که بی نلوه میرسانند و این است و از این کتاب
 اخذ و هر که ابواب و نلوه باز نگاهت بر حذر بوده و هیچ
 وجه نمی آید و مزاحم احوال رعایا سکه و دلت و قصبات

و در ردین و سحرین لغوی است خواهی

یا سزاوی نموده مطابق ضابطه و

تا اثبات چو کلمات مقید و سرگرد

(41)

سر راه نمایند و سوانح ستر و زره از رایی راستی و نفس الامری

نیکم و کاست از مال و سایر مفصل و شش و سید این و کوچیک

موافق ضابطه دستور و معمول ارسال می نمود و باشد و در باب

و عداوت ملاحظه مند باشد و سر رشته بخایا دارا العدا

عائمه را در صورت انفصال معاملات و عدم انفصال آن

به تقید بموجب ایضاح مع ملکیت و کیفیت محبوسان قلع

و کجری و چوبه که توانی و سید قید آنها موجود است خزانه

تو چنان ماه به ماه و نرخ غله بقیه بقیه میباشند

در نیاب از پیشگاه خلافت و چاهابی تاکید شناسد

فی التاریخ نظام و شک با سحر و بیان کفایت فرجام

و ناظران مهیات و ناسقان و ناسقان و ناسقان

معابر و داخل و ابدان و گذر و تحقیق این طرق

و شوارع حدود و سرکارانکه در این است پناه کیهان

از قصه راهون بشا بنیان آبادی و دیگر است و ناسقان

در پیر سواری و یا بود و زیر بار و گادی سواری زنانه و کره شتر

همراه داند و باید که در اثنا راه و گذر و ناسقان

را به اری و فرمیداری و غیره و ناسقان

بوجه من الوجوه مراجع و مستحق نشد و از حد و خود

رست و احیاء - در شب تابکد کند و در کتب
 بعد از آنکه خیرین را - در محلات و مسکنه شیخ کرم علی ولد
 شیخ جانعلی ابن شیخ - علی قریشی ساکن قصبه راشون
 ام چون منقر در خورد سالی و طوالت بسبب تاثیر مصاحبت
 نشاء خوانان سرشار و دیگر زاری سوگفتار خوردن افیون و گوشت
 و بخت و بزه سکر و مجربات و نماگوشتی اختیار کرده با حق
 چو در شطرنج و چو بازی و کجف و دیگر بازیات و ملاعبات مقدم
 داشته و نیز رفتن به محبت بزرگان نیکوکار موقوف ساخته بنگاه
 خرابات و شکر این در ساخته بودم و کرد خطبات و تقصیر
 بلا اندیشه میکردیم در جواب آیه و عنایت آبی و هدایت نامت
 و اثر محبت اوستادان خدای دین بند و نصیحت علماء و صلح
 بحضور شریعت و فضیلت پیران ماضی محمد از سبکی و تمامی سکر
 و ملاعبات تویر و استعزاز کردم و از جنگی بجزیر از نامشروع دست
 برداشتم مگر از برای دفع ناری و دفع نفع شکم تا گوشتی که فعل
 عبت ز کورال - هم است بهر صورت نگذاشتم و اعتراف
 بجمع برین و توبه - در باب الله منه بعد از این استخفاف
 بهر صورت و اختیار نکریدم بر خود و دارم یا بهشت از خوری
 و کلمات بینی پردارم یا بهر طاعت و محاف زابات بروم یا محبت
 نهنگان ستمی بینه بدارم از روی شریعت شریف و ملت
 لطیف کنکار و مجرب باشم در حد و تعذر شرعی بر صا و در
 بلا عدد و بی ایهام از نفس خود قبول و منظور نیام و جبه

در شب تابکد کند و در کتب
 بعد از آنکه خیرین را
 شیخ جانعلی ابن شیخ
 علی قریشی ساکن قصبه راشون
 ام چون منقر در خورد سالی
 و طوالت بسبب تاثیر مصاحبت
 نشاء خوانان سرشار و دیگر زاری
 سوگفتار خوردن افیون و گوشت
 و بخت و بزه سکر و مجربات
 و نماگوشتی اختیار کرده با حق
 چو در شطرنج و چو بازی و کجف
 و دیگر بازیات و ملاعبات مقدم
 داشته و نیز رفتن به محبت بزرگان
 نیکوکار موقوف ساخته بنگاه
 خرابات و شکر این در ساخته بودم
 و کرد خطبات و تقصیر بلا اندیشه
 میکردیم در جواب آیه و عنایت آبی
 و هدایت نامت و اثر محبت اوستادان
 خدای دین بند و نصیحت علماء و صلح
 بحضور شریعت و فضیلت پیران ماضی
 محمد از سبکی و تمامی سکر و ملاعبات
 تویر و استعزاز کردم و از جنگی
 بجزیر از نامشروع دست برداشتم
 مگر از برای دفع ناری و دفع نفع شکم
 تا گوشتی که فعل عبت ز کورال - هم
 است بهر صورت نگذاشتم و اعتراف
 بجمع برین و توبه در باب الله منه
 بعد از این استخفاف بهر صورت و
 اختیار نکریدم بر خود و دارم یا
 بهشت از خوری و کلمات بینی پردارم
 یا بهر طاعت و محاف زابات بروم یا
 محبت نهنگان ستمی بینه بدارم از روی
 شریعت شریف و ملت لطیف کنکار و
 مجرب باشم در حد و تعذر شرعی بر صا
 و در بلا عدد و بی ایهام از نفس خود
 قبول و منظور نیام و جبه

منه الوجه و سبب الاسباب از آن لغیر
 اینچند کلمه بطریق مجمل و قوی نام نه نوشته اند
 حجت کرد و تحریر تاریخ فلان مایه که علیه طایف و غیره میسازند از موضع
 فلان ایم چون مابین بابت مشارکت و اختلاط اراضی آنجا مابین
 خود با قصبه و مناقش میسازیم لهذا اعلان و طایف منصفان برادرگی
 فلان از طرف سرکار محبت تقسیم اراضی سر بره همراه مانده تا تعیین
 شدند که از روی منصفی و راستی زمین مذکوره را میوه بجهت رسیدی
 هر واحد و متقسط را قسمت کرده بدهند و رویت و جنبه داری احد
 ن زند بنا علیه اقرار میسازیم بدین نظام منصفان مذکور بر وید کار را
 حاضر دانسته علی الرسم لغیر "و از چهره ارضی سبب بدین مقصود
 کرده بدهند بر بنده و منظور و قیود است پس اگر کسی از مابین از منصفی
 اخلاف و عدول نماید مجرم و کتبه عاریب بر کار باشد بنا بر آن اینچند
 کلمه بطریق مجمل و قوی نوشته داده شد هر تانی الحال موجب سند کرد
 تحریر تاریخ فلان تصدیقات تصدیق حاضرین باسم لواحق
 ویژه سواران ملازم سرکار رسالت بر متعینه تصدیق

(42)

مشارا بهیم از تاریخ نیست به سفتی
 تا لغایت اخره میسازد بهیم

مانند و آئینه روانه جنهور گشتند نیز بنابرین
 باسم نور خان ولد کیور خان قهرجات
 آنکه چهره مشارا بهیم را بعد از این سبب بکار
 صلح و دو نیم بود تاریخ هم والی سکنه کرد

(42)

در روز ۱۲
 و در هر پنج و حاضر
 و معطل نگار و نگار نگار و نگار
 وضع کرده خواهد شد و آنچه تحویل خود کند قیمت آنرا جواب گوید و همچنین
 فوق ماه مذکور من الله له فی القدر یادداشت هم نویسد ضامنی به منک
 شش سن محمد ولد شیخ کریم محمد صدیقی متوطن قصبه مال پور تایع دروایت
 حاضر بر سوار ملازم کار برادری شیخ محمد حسن علی قریب ملازم سرکار رساله
 سیاهرام چون فتح خاق ولد نورالدین خان کور یو اید جزایراندا ساکن قصبه
 راهوانا در رساله توپخانه رضایه خود لکرتا نیدم نذا پیشتر متعینا
 شکار نوشته میدهم که از من به لی رخصت بجای برخاسته بود
 حاضر کرده بدیم و اگر حاضر گران نتوانم از به آن جواب گویم و هیچ عذر جلیه
 در میان نیامد بنابراین اینچند کلام بطریق حاضر ضایفه نوشته داده شده
 که نامی انحال رساله است کرد و تکریر بتاریخ طمان که منک طمان رسیدار موضع
 طمان اید در نیوا اطلاع رسیدار منک طمان بابت مبلغ یکصد روپیه باقی
 سرکاره بدیود بند و بطریق حاضر ضایفه خود او را خلاص گفانیده
 نام ارمو می الیه شیخ مذکور داخل سیاهرام
 نگار و از من به آن جواب گویم و هیچ عذر
 نیامد بنابراین اینچند کلام بطریق حاضر ضایفه نوشته
 حال موجب مذکور و تکریر بتاریخ طمان که منک طمان
 جمع موضع دولت خود به سرکنه دار و کت طرفه
 بنساخته اگر چون زنیایا مذکور و مقیم احوال

وکم تردوی اظهار داشتند و نمودند و بدین
 دارد و تردد آنجا قرار واقع معلوم از آن
 و افزونی مال ستر کار و آبادی و ملکی بنیادی رعایا بد نظر خاطر سه کار است
 موضع مذکور را بمقابلہ سیل و دو صد و سی و پنج روپیه منہ اینده او فصلی جمع یونیت یک
 بالغایت فصاحتی یونیت یک شد فصلی جمع شد تمام مشخص
 بزرده حواله شد از این نموده شد که او بنجا طرح تمام شد و کشتکار و آبادی
 آنجا بواقعی کنایه از شخصه مرقومه را فصلی فصلی داخل بود و خانه
 سه کار میکرده باشند و کم کاشتند و در حد حاسبه و اگر خدا بخواند
 باشد آفت سماوی و اراضی روی دیو و نفوس برست برکنه می داده
 شده و ان شاء الله تعالی ازین جهت برافزایید تفاوت و کم و زیاد شد
 همیشه خریف و کج و پیچیده ظاهر شد و از آن شد و
 اقرار شد با اسم کمال خان رسیدار موضع غلانی ملک برکنه غلانی آنکه
 چون موضع مذکور از رسیدگاه ویران مطلق و بی چراغ افتاد بود
 و بدون عمل و مجتهد و ادبی آنجا آمد و وقت بماند پس ازینجا گفت
 مال سرکار و رعایت رعایا بشی و در خاطر سه کار است عمل
 تجربه منہ ابتدا فصلی یونیت یک شد و فصلی جمع شد

خدایتعالی بسمه
 و موضوع نور و تعلق
 ده است از آنجا که غرض پرداخت مومنی
 در مورد نظر سکار است بموجب استعمار او ملایم از مختلفه منی ابتداء
 فصل بریح شکو ز کمال لطیف و استوار و استقرار مقرر و مطابق با ختم
 حواله اشارت نموده شده باشد که او بجا هر جمع تمام تردد کسفا می نمود
 باشد و وصل فصل با خدایتعالی بموجب مفصل ذیل بعمل خواهد در آمد
 الشارح القای احیاء ازین قول و قرار تفاوت و تجاوز نخواهد شد
 یک قلبه نصف نصف مع بالجمعه قلبه دوم نصف نصف سحای
 بالجمعه قلبه سوم بر دس معاف چهارم قلبه پنجم و ششم بر پنج
 فلان ماه سال ۱۲۸۴ قمری است منتهی شجاعت زمیندار مومنی
 فلان طرف را سوزانم چون مبلغ ۱۰۰۰۰ روپیه که نصف آن مبلغ
 یکصد روپیه میشود بابت وصول فضاخر نف لوی بیل جمع مومنی
 مدد در خوار و غنیمت بدمه خود قبعل کریم و اقرار نمایم بر نیوجیه که قسط
 نقطه موافق بر بخت پر کشیده که کوره دانیل نوشته خانه سرکار نمایم
 بهیچ عذر در حق خود میسازم ایمن کلمه بطریق قبولیت نوشته داده
 بنامی امثال خود
 بیچ قلاز ماه فلان سنه فلان

و بمقتضای فصل فی فصل موجب بر بست پر. غل سبب است در
 نمایم هیچ عذر و جلد در میان نیارم و اگر خداوند فراموشی نماید یا اگر
 رویداد اتفاق بر بست پر گشته مجری یکدم بنا بر آن اینچند کلام بطریق
 قبولیت نوشته داده شده در ثانی الحاکم موجب حجت کرد و
 تحریر بتاریخ فلان ماه در عرض ازین نوشته آنگاه تا یا نگه بردار
 بگو رویان مستاجران چو کلمات را بداری مواضع فلان و فلان
 ایم چون مبلغ پانصد روپیه بابت محصول توکیات را بدار
 فرمود واجب و دوشاله برضار و رعیت بزمه خود قبول و عاقبت
 و اقرار برین مخطوبه ای که مبلغ مسجود ماه بماه موجب
 اقساط ذیل داخل قوطه خانه سرکار در اندازیم و عذر را بختی در
 میان نیاریم بنا بر آن اینچند حرف بدلیل بر قبولیت نگاشته
 داده بشود که ثانی حال موجب سند کرد و بتاریخ فلان که منک
 بشود اسس مستاجر موضع فلان عله بر کف و از دست عورت
 ببلورام چون علی پانصد روپیه بابت جمع موضع مذکور
 منتهی بدار و فصل و بیخ تا لغایت فصل و
 واجب سال تمام و در ضار و رعیت بزمه خود
 می نمایم برین وجه که مبلغ مذکور موجب است عینی در
 و در رکاز نشان و در و یا نمایم بر آن اینچند
 یت ثبت نموده شده که ثانی حال موجب شده

سواچه
 ماعد

اسماهی

حرف

مشیر مضار سہارن پور شہر پنجم محمد علی خان ولد محمد مقیم
 خان طازم برکار شہری در باب غداں آنکہ جاگیر در پیر کنہ دارو ک طرف
 پیر خان دارد امیدوار فضل و کرم است کہ پروانہ بجایہ مرحمت شود و زیادہ
 رعاد و ولایت کے التماس فتح محمد درویش قادر آنکہ چون مبلغ
 پنہار آنکہ یو طبقہ برآمدنی مال برکنہ و سوہمہ از قدیم مقرر و ہمیشہ میافتہ
 ماندہ درینولاد عامل منصوب پروانہ اسمی لیخو اندامید و درست
 نہ پروانہ بنام عامل آنجا عنایت کرد کہ وجہ چهار آنہ نہ زورہ میافتہ
 صرف با محتاج خود نمودہ بدعا دولت ابد طراز موافقت میمودہ شد
 زیادہ حداد بنید بہ آرام بر قبالات شری از طرف ارباب
 شہادت اقرار و اعتراف شہری نمودہ مسی نور محمد ولد
 سکندر ابن منصور محمد سر جوینت قوم راجپوت عرف گولہ پکن
 موضع فزان بر سوہ کہ فی لغز و حنت بہ بیع بابت بتاب قطعی
 در رہب سبب شیع عاشق محمد ولد شیع معشوق محمد ابن شیع طالب
 محب عباس از آنچہ نمودہ اچہی اگر وی بودہ در تخت لقرن
 از تہ تازمان بن میانہ شہر سبب خالی اچہ حق الغیر و عیا
 نقادہ سکہ کامی یلدر غولی بختہ مشتمل بر حداد
 رغان شداد
 بر روی رہب قف چوب بالہ نادر واقع بجلہ
 بحمد ران ی نزدیک و در بیع ذیل بجمع نہد و حقوق
 احصی و در نقاشہ بکلی تمیل و کثیر ہنوقمانو
 ملیہ و الخارجیہ ہندوستانہ مبلغ دو سو
 نہاد و در خرید نہ

و از بلع مذکور سزا می آید چنانچه جایز است تا از این جهت ایجاب و مصلحت
 شرعی و اقرار بقابلض الدلیل بین الطرفين علی سراجیه واقع شده و این
 کرد و تهراند و با بیع مذکور از دوی کذب با الاقرار و فدا القیبه و الزام
 و الغین الغاش و ضمان درک در شریعت و امانت و مقر است
 اگر واقع آید و کان ذلک فی الجایس از طرف فروشنده حویلی او
 و اعتراف معتبر صحیح سی نموده و منتهی بخراسان و نسب خود مسمی بوزن
 و لشکری این منصور و مر حوین قوم را چوینت عرف کوه کوه
 قصبه را سونانی حالتی تصحیف بجمع تصرف السویه طالبان و اعیان
 بلا اکر اه و اجبار منی احد بر بنو جرم همگی و تمامی یکمزل حویلی معمر
 بعمارت خشت پنجه مستطیل یک بار چنانچه تحقیق و یاب کوه تهری
 و به مقفه واقع قصبه مذکور در مجلس ادانت محدود و محدود و اربع مقصده
 فن جمع حدود و حقوق و لواحق و توابع انفرادش و بکن قلیل مکتبه
 بویها او مهنا اولیاء نه الحقوق را حقیقه و الخا حقیقه تا به الجایس بیع
 حویلی مرقومه ملک مقصده منتهی تا التا غیر حق الغیر و عا میمنه و از
 البیخ و لغاده در حق و ملک منتهی بود و در تحت تصرف مانعانه
 مبلغ بیت و یک روپیة زجه سنگه اعلی تمام و بزرگانه و مقصده
 تکالیف الاصل موع و وصف مذکور میباشد در روپیة و
 بر من مانت بمانت قطعی بر من است و بی شیخ و شوق
 جیح طالت منیا سیه که از قصبه مذکور بیعت است و
 افند الاشراف و فی رفیده لاحد فروخته شده مذکور است
 بخراسان بیت فرزند است

خبر رسید و اسب نر کرد چنانچه ایستاد و قبول شربلی یا قرار تقاضای الی
بین الطريق علی الترتیبی را قعه ششم و منقر از دعوی کذب بدلا قراروف
انیت و بطلان و الغین الفاحش ابرار عام کردم و تبر تمام آوردم و محاکمه
درک در شریعت خواست بصلت بیضا ثابت و مقرر است بدست خود گرفتیم

و واقع آید و کان درک فی المجلس

بیته من بدو ارجو می بینج نور علی ولد شیخ محبوب علی قرکی والد الیه

صند ملحق بزمن حویلی العلی ولد محمد العلی فقیر مداری

والد المیزاب علی بدو حوسه بدو پشته بدو ابرشته که در سال

که در میان حویلی مبعوض و حویلی محشیر خان ابن امیر خان را چوبوت سکه نقد

مرد رشت و دو ما و دوازده نوبه و پرنده دو سقف در زمین رافع افشند

سهمه سی که بحق تریار که در سال عام و بدین طرف یک فرقه

است و دو شندان با بوار تا تحریر فی الباری بیت و یکم شهر محرم الحرام

ششم بر روی نامه از طرف کواکان اقرار و اعتراف معتبر صحیح

شرعی خود و سمسری مکرم خان ولد کریم خان ابن اشرف خان قوم غلال

غلال سده آنه قصبه کربوت بدو نوبه که وی این کرد در دست

مهر محمد و ولد محمد ششم ابن محمد بدو نوبه غلال

در روی و تمام به قطع موازی سه بیکه زمین از بی

سهم چاه ششم بدو نوبه آب واقع در سواست بدو نوبه

بعد از این مقصود نیل جامع بدو نوبه و توق و لوا

در اقصای بدو نوبه مقبوضه خود را بدو نوبه بدو نوبه

علی بنیم وزن بر الدن

مبلغ پنجاه روپيه مي شود بنوع و وصف مذکور و بزرگ گرفت مره
مذکور تمامی مرقومه را بمبلغ مذکور که از روی برده و در این
است لازم و واجب بلب صحیح شرعی رسا و ارشاداً چنانچه ازین
واقض بنا بر این بقض شرعی خود را در درین مذکور مرقومه
را محو از مغرغاً تحریر تبارج ملان کروی نامه از طرف رایج
اقرار کردم و اعتراف معتبر صحیح شرعی نمودم من مجرب باسم و نسب
خود سی یکم خان و دیگر خان این اشرف خان قریب افغان
غرف سروانی سالک قصبه نکر نوت بر بنوالت (چون) حکم و تمامی
یک قطعه موازی سه یک زمین زرعی باغچه مع یک دهنه چاه یک دهنه
آب واقع در سواد قصبه را بهون خود و بحد و مفصله میل به
تعدد و حقوق و لواحق و توتاج و مراعاتی که مقبوضه خود را
بلاش اکت غیری بمقابله مبلغ یکصد روپيه ای که کمالی تمام در
که نصف منه و کید للاحصل مبلغ پنجاه روپيه میشود بنوع و وصف
مذکور در است سید محمد عظیم و ابی سید محمد ششم این سید محمد
حسین متوطن قصبه مرقومه درین کروی در ششم و درین مذکور
گرفت و بکروی ستان تمامی مرقومه را بمبلغ مذکور در

مذکور در نامه مندرج دینی و عرفی است و در هر دو
شبه رسا و ارشاداً در چنانچه مرتین فایده اخذ
واقض مندرج رسا و در آنکه دارنده و در هر
تحریر
نه شرعی شود

سیح انور ولد شیخ اصغر ابن شیخ بکر قریشی سکن قصبه راسپون برینو کروی
 بهر کرد و به بنده تیرغا کاغذ نامر مسی فیض الله خان ولد عبداله خان ابن الله
 خان افغان سروانی متوطن قصبه مال پور را بکلی و تمامی بکسر ل جوی می شتم برود
 و یک سال با مسقف مقف چوب کیر ساء استهیر واقعه فله قاضی ذرا الله قصبه
 مذکور محروم و در اربع ذی با جمع حدود و حقوق و لواحق و لواحق و مراقب
 مملو که مورد نه مقبوضه سکونه خود را بلا مشارکت غیر و موسوسه مذکور که خانه بود
 در پنجاس قبول نمود موسوسه بنده را قبولاً صحیحاً شرعیاً جائزاً نافذاً چنانچه
 باذن و اقیامی و اسبب مذکور قبضه شرعی خود را آورد و در سوب در سوار
 موسوسه بنده مذکوره را محو و ممیزاً مغرغاً و کان ذالک البینه علی السبیل
 البیّن و الا حان و علی الطریق العوض و للمعاوضه تحریر تبارک ملاان
 بخشش نام از طرف ملک از ایزد اعتراف معتبر صحیح شرعی گشتم
 تمهید بنده هم و نسب خود علی شیخ انور محمد ولد شیخ اصغر ابن شیخ بکر قریشی
 سائمه قصبه راسپون برینو کروی در و پنجسده ساء تبرع و احسان
 اسمی فیض الله خان ولد الله خان ابن شکر الله خان افغان سروانی
 بنده قصبه بنده را بکلی و جملاً بکسر ل جوی می شتم برود و کوه تیر یک
 ساء طاسقه ایقبه بنده بکر ساء بنده واقعه فله قاضی ذرا الله

پنج در حدود و اراضی فی الذیل با جمع حدود و حقوق و لواحق

قش مملو که مورد نه مقبوضه سکونه خود را بلا مشارکت غیر

در عطا یا بنده مذکور کاغذ خود را جمع بود درین مجلس

در اقبولاً صحیحاً شرعیاً جائزاً نافذاً چنانچه

بنده مذکور تیر

گزنده مذکور بنشیند، مرقومه را بخورده و میخیزد و فرغانه و کمان بیک البتیر علی بن
 البتیر و احسان و لا علی الطريق العوض و الامعا و ضنه و تکریر تبارخ فلان
 ماه فلان سنه فلان و عاریت نامه از طرف مالک اقرار و اعتراف
 معبر صحیح شرعی بن سید نور محمد و در شکور محمد بن منصور محمد لاهوری بنمایم بر منوجه
 که یکد رجوبی نخته مرتب و مسقف واقع بجله سادات در قصبه راسول محمد و در مجدد
 حد شرقی متصل حویلی سید نده ماه و حد غربی اتصال حویلی سید نور محمد و لایسید محمد الغور
 و حد جنوبی پیوسته بکوچه شارع عام و حد شمالی ملحق بدیوار رابع فلان اردستان
 مسمی بجله مصطفی و لایسید غلام مرتضی بن سید موسی عاریت بقرین عاریت
 گرفته ام بدین اقرار صحیح شرعی که حویلی مستعاره را کرده را بعد الحاجت از دواز
 اشیا خود خالی و فارغ نموده حواله مشارالیه نمایم بنابر آنکه مندرکلم بطریق عاریت
 بنامه نشسته رده ام که در دست وی سر مکرر در تکریر تبارخ فلان ماه فلان سنه
 فلان و از طرف کواکان اقرار معتبر کرد و اعتراف صحیح شرعی بن سید نور محمد و لایسید
 شکور محمد بن سید منصور محمد لاهوری بنمایم بر منوجه که یکد رجوبی نخته مرتب و مسقف
 حویلی نخته مرتب و مسقف مع چهار دیوار و در واقع بجله شیوخ عباسیه در وقت
 مسطویه محدود و محدود در ربع فی انبیا است مسمی بن سید غلام مصطفی و لایسید
 غلام مرتضی بن سید موسی عاریت بن سید موسی عاریت گرفته اند
 اقرار و سکونت و زنده بدین اقرار صحیح شرعی که حویلی
 مالک و در وقت موسومیه مرقومه انان خود دوازتن اشیا در
 بنامه نشسته رده ام که در دست وی سر مکرر در تکریر تبارخ فلان ماه فلان سنه
 فلان و از طرف کواکان اقرار معتبر کرد و اعتراف صحیح شرعی بن سید نور محمد و لایسید
 شکور محمد بن سید منصور محمد لاهوری بنمایم بر منوجه که یکد رجوبی نخته مرتب و مسقف
 حویلی نخته مرتب و مسقف مع چهار دیوار و در واقع بجله شیوخ عباسیه در وقت

هست اند فرستاده شد متصل بدین روحانی شیخ عنایت و منه البتة
 حوسله حد ملحق بنزین روحانی شیخ الهداد و ولد شیخ جلال الهیکل
 و یک در کمالیه سالیانه حد مستلزم روحانی شیخ قطب و شیخ
 الهداد صدیقی و و نودان تحریر تاریخ طمان ماه طمان بنت طمان منکه
 سیدی آدم خان ولد قاسم خان ابن قاسم خان قوم کوچر عرف طمان
 ساکنه قصبه پهلوانه چینی نفس سمات طمانه بنت طمان ابن طمان
 قوم کوچر عرف طمان موطی قصبه نکودر در حاله و نکاح منقر بود و علت
 غیرت و رشک بر ضایع غیب خود بلاه کراهه و اجبار بر یک طلاق
 بانه خود حرام کرد اندیم و ترویج و شکوحت خود جدا ختم عنایت
 منته پس نمایه من مویک را باز چه مطلقه مرقومه خود هیچ زوجیت هیچ
 ایا به من الوجوه و بنده من الا سباب تحریر تاریخ طمان ماه طمان
 سند طمان از طرف اصحاب شهادت افراد اعتراف معتبر هیچ
 خضری بود سیدی آدم خان و لایک طمان ابن قاسم خان قوم کوچر
 زلف کیمی بر بنوچه که وی نفس سمات طمانه بنت طمان را که منکه
 یا بود یک طمان باینه بر خود خرا بود نیز فیاضیت منته مدلی نماید
 و بهای با وجه مطلقه تواریخ دعوت و حیات بر وجه مسا لوجوه و سبب
 تحریر تاریخ طمان از افراد اعتراف معتبر هیچ
 از من عبد الحمید و ابو عبد الحمید ابن عبد الغفر و
 عبد باقر ابن عبد الله بر مذکره دم را حیوب و
 به چمن کیا و سرکار الامام و در حاله نیز و
 الشیخ و ذمه و مقرین با و در شجره

بکامله

مسمی عبد القریز مسطور بایک کر قفیه و مناقش میباشیم درینو لای برضا
 و رغبت خود را بلا اکر اه و بلا اجبار و غیر ترکه مذکوره فیما بین خود را یکجوب
 تفصیل ذیل قسمت نمودیم بعد ازین مامقرین را بابت کمی و بیش
 ترکه مذکوره بر وجه من الوجوه و سبب من الاسباب بدو و مواخذة
 نموده و بر کس که بعد ازین از مامقرین و یا از وارثان مایاں شد و مواخذة
 نماید در شرح شریف دینی و کاذب است و نیز ابرار نمودیم و تبرات
 کردیم بایک دیگر بابت کمی و بیش منزه که مورد نه مقصود مذکوره بنابر این
 اینچند کلمه بطریق قسمت نامه و رضای خود نوشتیم ما عند الحاجة
 بکار آید حصه فلاز حصه فلاز و غیره بر تباریح فلان ماه ان
 اقرار کردیم و اعتراف معتبر صحیح شرعی نمودیم بایک مسمی کوردیال
 و راجیان بنارس اندان مهر خند و کلام برادر له متعارف
 این مریعند مذکور و سوبهارا اولد منت ام این مهر چه بطور قوم
 فلان ساکنان قصبه راسون فو حاله لایح و یقین بجمع لیس باب الشر
 برین وجه که چون ما بنده را از چند مدت بابت حد حد و در حواله ارحه
 خود را بایک کر قفیه و مناقش میباشیم درینو لای برضا و رغبت
 نوشتیم بلا اکر اه ولی اب و برادر تقسیم حویلی مار که خواست
 بحد و اربع ذیل که آنچه از روی قریه بنده یا ساکنان
 فلان قلع و متصرف و ساکنان برادر

ایم خدا بخواند

از نمایان و آب

مقصود ما بقیم قریه نمایان خر خسته و عود بنده عند الله

والبین الفاحش و ضمان ملک در شریف و ثابت و مقرب است اگر واقع
 آید و کان ذلک فی المجلس تحریر تاریخ فلان از طرف فروشنده . اقرار
 کرد و اقرار مقبر صحیح شرعی نمودن میسج محمد کریم محمد باقر ابن محی
 ذکر و حسین قوم افغان طرف سوادانی متوطن بلده دولت آباد برنوبه
 که یک نوسمیر قبول اعلام ملوک خود را در دست شیخ محمد زبردست و لا
 شیخ خود دولت ابن شیخ محمد نعمت ترین باشد و بلده شهر بمقابله
 مبلغ بیست روپیه رایجه سکه اعلی تمام وزن که النصف منه باید الاصل
 مبلغ ده روپیه بنوع و وصف مذکور میشود مع بابت نبات قطعی
 فروخته و غلام مذکور به رقیبت و غلامی خود مقرومه تر است
 مذکور مبیع مذکوره را از من فروشنده فروخته میشود مذکور مبیع و شرا
 میسر حایرنا فاقد اجنادی اجبات و قبول شرعی واقع
 البین بن بین الطرفین علی التراضی و التوافق واقع
 ابرار کردم و تبرار نمودم از دعوی لغت و نه از شر و کساد

الفاحش و ضمان درکب در سر لغت

آید و کان ذلک فی المجلس

تبرار غلام سبزه ۱۰۰۰
 تحسین و قات علی و طیب متوفی در قوم کوا
 جمع در غنچ نقد و حبس بود و بار و بند و ارماد
 نوک مورد و نه تا که در سیم سیم بی عفا
 و مشارکت برادر
 بنده انچه که بود

کتابت

حسن خان این حسین خان قوم افغان به وانی سپهبد نفسیات عارف
بت فاضل خان مغلی و در نفس خود را بدو واد برضا و اذن و بیعت
خود نکاحاً صحیحاً جایزاً نافذاً ظاهر علی بطریق الشریعت و الامتنان
لا علی السبیل الحقیقه و الکنان بحضور جمیع شهود عدول که ایجابات
و قبول و متعاقبتین را معاً می شنیدند بر کاین مبلغ پانصد روپیه و دو
مهر سبز زر خالص معاً و معاً و معاً و معاً بر چهار شرط که بین المسلمین
متعارف است شرط اول آنکه این ناکح نیا بر این منکوحه زن نخواهد
و نکاح قصودی اگر کسی از برای وی کند و او بگوید یا بفعل بخویر آن نکاح
نیا پذیرفته شود و مردی حلال و مسلح کرد و شرط دوم آنکه این ناکح نیا بر این
منکوحه زن را بهت نبرد از سر نه و منصب که از ضرب بر عضوی از اعضا
و دستگیر کرد و شرط سوم آنکه این ناکح نیا از مرد یکسایه
ره میبندد و نه از هر مدت یکسال پیوسته چنانچه زن نیست
و نقد کفایت لوی نرساید و در تحقیق وقوع امر بر پی ازین
بده باشد یا بی خود و یا یک طلاق باین
ریت بکشد بهرگاه که خواهد و هرگاه
فاخری محمد نیا در این منکوحه چهارم آنکه این ناکح نیا
بطریق معتدله و شریعتی و شرعی و است حلال و این
نیا خود و طلاق نشسته و بهر از تکلیف اوقات
نار نکند با حق و عهده - از راه ظلم
نیا نکند - و در نیا نیا نیا
عالمی و در نیا نیا

موسم

مفتی محمد رفیع

50

فلان تحریر تاریخ فلان ماه فلان و سنه فلان در صورت حال باعث تحریر این سطور
معنی آنکه پس تمام حقیقت احوال صاحب احوال نوشته آخر این چند حروف است
چون هر کس که بر معنی اطلاع و آگاهی محقق میگردد باشد و شهادت
نمود در ذیل این تذکره ثبت نماید که عند الله و عند الرسول اجر پادشاه و ثواب
عظیم خواهد شد صورت حال برینمندان است بر اوقات ایضا اگر کسی بر وفاء
صدق و صواب و معزز است پس شک و ارتباب در معنی آنرا پس مطلب
و مدار نوشته این سطور نوشته بر یکی که از این مقدمه اطلاع و خبری که گشتی
میداشته باشد و شهادت و اعتراف خود برین قریب و مطالب ثبت نماید
عند الله ماجور و عند الناس شکور خواهد بود صورت حال برین
نمود ایضا از طرف خود چه ادا و شهادت نماید و اجتناب از هر چه
بکتمان آن موجب اثم و فساد است علی بن ابی طالب
و ما نوال شهادت من یکتھا فانہ اثم قلند بن ابی سواد
میخواهد این احقر العباد سی علی رحمت علی شمت آدم
درف سواد اگر کسی که قصه نکودر تاریخ و تاریخ نیست با قدر متنا
صورت پنجاب از دست جمع است و نظام و مشایخ گرام و متنا
اسلام و آنرا که در این پیشانی
دست او پس یعنی باریک ز خدا این بر زو
در دوازده ساله که این از طرف جوانان
ستیم بنیت بنی الامام و فیصله
و الصلوات و السلام علیهم و علی آله
در این کتاب در این

طبعی و اقربانی عرض باطل قصه سطور رشوت داده سازد تا کرده مارا قید کند
 پسینه زوری و زبردستی کمال همگی کواغذ مسطوره از بندگش نده گرفته باطل
 و متصرف گشته چنان با وصف اینکه کاغذ را بر زور کشیده گرفته این
 اضعف الباقی را از قید و قیود استکباری و خلاص نمیدانند لهذا
 از دست و خوار قید و قیود نموده زچار بوده فارغ خطی و لادعوی کاغذ را
 بر قوی و زنده داده شصت یافته پس از وقوع ایمن موجب برایشان حکم
 و نقصان تمام معاش این بهره و اولاد بنده را دیدار هر که از حجت
 اینجا به وصف مدعی این مقام مطاع و آگاه به آداب اینها بوده باشد
 بعد و طلب از مضایقه شدادت و مهر خود بر حاشیه تذکره است
 شاید که عندالله طاهر و پند انسان مشکور خواهد بود صورتی که بر خفا
 بود که از آن طرف شایسته باعث تحریر این سطور
 زیر اشک بر یک و قاطع الحار و آب باری بتاله خدی رود خدا
 به ختم ملک عدم اکثر مردم غریب و مسرفا رسکنه دو به مذکور
 بیت شریعی ملی تقریب رفتی به حجت که در از عدالت و نقص
 شد بخانی بنده و بیت کرده و نقص است رسکنه چنانچه در بنو لار
 نهاده که خواهد بود و در دنیا و زک و ارباب
 به حجت به شریعت نکر دو و تحقیق این امر به حق
 این که یک از بقیعت فروخته و من از بعضی
 به اینها به واکه تواند فروخت یا اعتد
 و غیره خا به شریع و بطریق فزندی
 و به ضعیف و به واکه

ولی تشریف ولی جهت شری تصدیق و سائیده از راه خبر رسید **تک**
 روپیه بنام مرزا فتح علیخان و میرزا اکبر علیخان نشت این سرکار اعلیٰ مقدس
 نوشتنیده در پاره خود همه ایداده مهر قاضی و مفتی و قصبه پتی بر تکتک
 مذکور کنند گرفته بعدد سر علی نام پیاده خود و همراه قاضی مذکور داده
 در قصبه تباله فرستاده که در مرقومه و تحویل آوردن بپار در قاضی تباله
 راه لاچارگی باس بروی و خوف جان خود نموده بپار خرابی او و پیشانی
 تمام کتب خانه و قرآن مجید و اسکیانخانه خود را فروخته و مثل نمایان
 و بدر کرده و بدین مبلغ کعبه روپیه یکم رسا نیده و الا محض و مذکور نموده
 از رابر با تقاد و تلاش بود لیکن در هیچ جا دست نیامده و در حیرت
 میرزا شکو پیک از قالی نگاری دو ابه باری و متعجبند و آن بنام امام الد
 خان استهوار یافته پس محضی فرموده به استماع این خبر مترا
 شد و با اطلاع ولی رخصت از قاضی میرزا روانه قصبه پتی
 غرض آن چون ظلم و تعدد بر قاضی بیچاره و بیگس و است اینده
 شد که در تحریر و تقریر نمیکند و کسر که این مقدمه اطلاعی در
 و اعلامی که محض نوشته باشند و میرزا که اسی و العبد
 نسبت نماید که عند الله است و خدا انصاف است
 بر زمینة ال تحریر یافت تقریر است و ماه
 بوقت و حکام رخصت
 و کنایه و بیکه و واجب
 انگیزان اعلام مجده

رعایا ساخته و پرداخته شده است و منظور و قبول است که برای عالی کین
است که قریب چند و پنجا کس همیشه برای خوردن و سوتی و سوز
همراه غلام می باشد امیدوار است که دستخط در نامه موافق گذران
بدستخط خاصه مزین شود دستخط شریف مبلغ دو صد روپیه در ماه
نزدیک است و ختم ماه رمضان ۱۱۶۷ که حکامه و ف و مصلان
بیمت و دیگر که فرور می باشد اگر چیزی دیگر فوج بنابر تبه و دست
نوعاید است تن باشد امیدوار است که دستخط مجری مطلب انجا
از حضور مزین شود دستخط شریف بحسب خود یکا دارند و چهره آنها
در رسانند که مطلب آنها مجری است که در ماه خرج قاصدان
بیمدگان و رونماکان هر چه ارشاد و دستخط شد بر دیات برکت
به بدید بانه خلعت قاضی هر چه ارشاد و دستخط
موفق معهود نعت قاضی مجری است اگر بعضی از این
نور همراه نام ساد و دشتی سازند و در حضور آمده ناس
نما چند امیدوار است که نذر ان شود و دستخط شریف
نیت سرکار منظور است دوستی و دشتی منظور

سوال قیاسی

نسخه خان حمام دار سال

ان و در منصفان این

سلطان که کند رنگ و مقام

و میر خورشید احوال نما

خدا

(52)

ریش و برت چال ریش و برت سه بد بعضی موی سیاه ریش و برت
سیاه بعضی موی میگون خلک سیاه میان ریش این سه موی در بالا
زخم سنگین در میان موی سر سه روز در یک این در گوشه ابرو داغ
دندار و بر سقیفه خال شباه در زیر سقیفه دو خال سیاه زیر زلف
زخم شمشیر بر عارض سه همزنگ بر گوشه چشم از سیاه بر لبه
چشم در چشم بر گوشه چشم داغ سه بر دیوار بینی متصل بینی در پره
بینی سوراخ بینی مسدود چند خال سیاه متفرقه در چهاره در چشم
گوش سوراخ دو سه خال سیاه بینی در بر دهان گوش اندرون
صدف گوش عقب گوش بالا گوش سر سه گوش سوراخ
بالا دو یاره سه همزنگ زیر لب پائین سه سوراخ زیر زخم
بر حلقوم زیر حلقوم بر سه یک جانب راست جانب
بینی سه باید نوشت چند داغ چیکب متفرقه بر روبرو
سوراخ بر دو پره بینی سوراخ تمام قد تخمید سه سوراخ
انک مسکین چهره موی سفیدیشانی سه بالا و پائین
بر دهان داغ برانی سوراخ بر دهان سوراخ بر دهان
این دهان یک برادر دهان یک برادر دهان یک برادر

فلان سینه فلان که بکار آمد نامه اسب نیل بر دوسه داغ
 بر زن سواری بیرون غنی داغ تمقا بابت سواری مرز انورنگ
 یک بر آری میرزا صدیق یک جماعه در رساله عتیق یک که در
 موضع رسول پور بکار آمد تحریر بتاریخ فلان ماه فلان که چنانچه
 اسب رنگ تشنه دراز لب بالا سفید و پروتیکه داغ و بران
 غنی از آنکه که عوض اسب طرق لیر نما چند مورد سفید و پشیمانی
 ت سواری شیخ به الدین ولد شیخ فاضل منصفه در بموجب چهره
 واقع بتاریخ فلان ماه فلان سینه فلان صحیح شد
 به اسب از بابت سواری میرزا محمد الدین ولد کمال الدین
 متعینه فوج در محله حصار از آنکه که بموجب سیاه چهره
 واقع بتاریخ فلان ماه فلان سینه فلان داغ رسیده

تجلی

بر دوسه داغ بران سواری و بران غنی داغ تمقا بابت
 سواری و بران سواری و بران سواری و بران سواری

علی رضا امام تقی امام تقی امام عسکری امام مهدی رضوان الله علیه
 بمبئی اعلیٰ حضرت امام نعمان بنی ابو حنیفہ یعنی حضرت امام اعظم
 امام شافعی امام مالک امام احمد حنبل و شاگردان امام نعمان
 امام ابو یوسف عباسی و امام محمد نو شیری و ابی زینبہ رحمۃ اللہ علیہ بر امام اعظم
 بن ثابت بن طاووس بن ہریر بن نو شیری و ابی زینبہ یعنی حضرت شیخ محمد بن حار
 جیلانی رحمۃ اللہ علیہ الحنفیہ قدس سرہ الغریرہ و مرویات ان جلیلین
 است و پیر پیران غوث اعظم و شکیبہ رادش و عقی رب العالمین
 و دس سالہ عمر آن شہرہ فی نظر ملک محمد دوم بن عبداللہ بن مولک بن کاشم
 بن عبد ... ازواج رسول دوم و بیچہ بخاری حنفیہ و
 سورہ ام الحبیبہ میخواند اسم سلمہ صفیہ و برادران آنحضرت علی
 بن اسم ابراہیم عبداللہ طیب و طار قہب آن و کلمات
 فاطمہ الرزاز ریشہ ام کلثوم رقیہ کہ حمزہ و عباسی اعظم
 اند و ذکر قصہ و خون یکہ و دو چہ
 جمعہ منع گفتہ یکہ روز آذینہ پیش از
 جان باز در دو مشت نہ در خون مشت زبون
 بر قطع و پوشش لباس

در قاف حضرت پیغمبر عظیم السلام بران عجب به خوش است
 و در و بوزا و دیگر چو خنده مستند این جهان بصورت دیده
 میل ماده یازده ساله ششتر ماه و خرماده یک ساله ماده کلان ماده
 و سفید پنهان کرده دو ماده شک چهل روز با جانور پر زده بسته
 و یکتر در زنت حمل در دهان یکصد هزار یک لکنه و صد لک
 یک کرو و صد کرو یک ارب و صد ارب یک کرب و
 صد کرب یک نیل و صد نیل و یک پدم و صد پدم یک کنه
 میا شده بخلاف کردی مولانا عبدالرحمان جامی میفرماید
 ششینم که در ره کار کنی شده غصه غصه شاه ملک سخن چو گشت
 ماه سخن غصه ری بهر تو سپاس آمد سخن پروری چو نر تو سپاس آورد
 نه خاقانی آمده ملک سخن چو خاقانی اندر جهان در
 نظامی ملک سخن شاه گشت چو در نظامی بیایان
 به چو اورنگ سعدی خوشتر کار
 چهارده حسن زین شد شیرین گزاف
 در ناز چو خسرو از ازار فانی گشت
 زودی به یک مکیه خانی

به چیت بین جبهه کتی و در پشت در پرورشش است ریگدگر
 ز لحد دار مقام دار السلام جناب عدل دار القرار جناب
 النعم چیت ناماوی چیت الفروخس در عنوان نام فرشته
 اربابان پشت است که و دوزخ چیت آید و نیز ریگدگر در
 زیر مغم زمین و مالک نام فرشته در باب اسم است چیت زمزمه
 و حطه و حتم و شغیر و سفره و وید و وزمه و سواه تخت
 هند و چیت اقام چیاچه هندوستان که حواله کیوانت و نر
 که حواله بهرام و خراسان که حواله آفتاب است و ما را نیز که
 حواله به بلخ که حواله ماه است و روم که حواله عطارد است
 که حواله سنزیت که در مریخ و آفتاب در سینه و زهره و زنا
 دو سینه و مستری و قمر در سینه و آفتاب و زهره و زنا
 در حل دشمنی و مستری و زهره دشمنی و مستری و زهره
 و مریخ و عطارد دشمنی دارند که عطارد و آفتاب
 دارند حل می کند راس و سبک که آفتاب و زهره و زنا
 جواز آفتاب راس و سبک که آفتاب و زهره و زنا
 است سبک که آفتاب و زهره و زنا
 میزان تل راس و سبک که آفتاب و زهره و زنا
 قوس و سبک راس و سبک که آفتاب و زهره و زنا
 و سبک که آفتاب و زهره و زنا
 و سبک که آفتاب و زهره و زنا

[illegible]

به خردی نوشتن این بیت شهر آیار خرد - بیست و یکم از زمی خیزان
 بهیشت ای ساون آب بگر نوز است - در ده بدون جویول پس
 حکم ما بهیشت نایو او ما بهیشت - چیت فروردی شهر سیاه را
 فروردی بهیشت جیت خور و است و شیر انبار ساون بهیشت
 شهر یور و بهیشت بدون بهیشت بعد از این کانت ایان آتس آذر
 بوس دی سر کرباد نوز ایچ شهر شیب مذکوره آورده یعنی غره
 بهیشت هم از دی بهیشت سیوم شهر یور چهارم اسفندار پنجم
 خرداد و ششم خرداد و هفتم دیبا ششم آذر نهم آذر دهم خرداد
 یازدهم - دوازدهم تیر سیزدهم - بیس چهاردهم نوبهار
 پانزدهم بهار و سیزدهم سروس هفدهم - بیس شانزدهم فروردین
 نوزدهم بهار بیستم رام بهیشت و یکم بهار بهیشت و دوم د
 دیس بهیشت و سیوم دی بهیشت و چهارم ازاد بهیشت و پنجم
 بهیشت و ششم اسفان بهیشت و هفتم زمیاد بهیشت و
 مار اسفندار بهیشت و هفتم - اسفند و ربیع و محرم
 شت حروف است از این فارسی ناید بی - ضاد و ط
 طاو ناو خا و عی و قاف چار دیگر خا و عی ناید باربان نمازی
 باقی پلنگ من بکرم یا و خا و ا و ط - این شت و ط
 مذکور در لغت فارسی که از این است و بیست و یکم که ناید
 و یافته اند و بار حروف مذکور در لغت - عرب ناید کذافی
 ناید آذر و بهیشت و بهیشت و بهیشت و بهیشت

چنین در پیشین زمان دانا یان کل شهاب س و خیرین (۵۱)

نه چیز نه نذر را جدا جدا با تشی که گفته در یک قالب

نوشت بنوشت^{شده} ریختن بر مثال غلوله^{شده} که بیرون آورده بود و در گاه

نه غلوله بر نه چیز مذکور را از^{از روی} اندوختن و کفاس گفته که اینها در

وزن نیم بر و یک شان خواند و چون وزن کردند اختلاف

و تفاوت در وزن آنها یافتند چنانکه این قطعه و این

نه غلوله مستوی و الحجم را چون برشید^{شده} اختلاف

وزن دارد و هر یکی بی اشتباه^{شده} یکس ریقه الم

اسرب وین در هر یک^{شده} به^{شده} این یکی

شبهه^{شده} غلوله^{شده} بر حساب^{شده} ۱۱۴۰

دار کلن مده ماشه شش و غلوه اشرب

۵۰۳

بحاب بندسه ماشه ماشه ماشه ماشه

و پچنین غلوه زینتی بحاب بندسه ماشه ماشه

۵۰۴

و یک ماشه شش و غلوه ارزیز بحاب بندسه

دار کلن ماشه و ماشه ماشه و غلوه فصیح

۵۰۵

یدر بیجا و چهار ماشه و غلوه این بحاب

مده ماشه ماشه ماشه ماشه و غلوه و مس

۵۰۶

یستنه بیجا بندسه ماشه و غلوه و ماشه و غلوه

۵۰۷

و غلوه و ماشه و غلوه و ماشه و غلوه

۵۰۸

و لکن و فصیح لدم و کاف و سکون و و غلوه

۵۰۹

کسر

بکر زاده معجمه و زاده مشتات تختینه و فتح باد

(معدله) موشه به معنی سیاه و الم و فتح به معنی و لام

۱۳۱

و سکون میم و و اسرب به معنی به معنی و سکون

سین مهند میخی هند و یه سکبه و و دین به معنی دال

۱۳۲

مهد و یه سکون نون و و از به معنی به معنی و سکون

را مهد و زاده معجمه به معنی تپی و و حل به معنی حای مهد و بکر

۱۳۳

لام و فحس بک و و سکون و مهد به معنی لغز و کد

و نر بکر نون و سکون دال مهد و و آه به معنی بکر

۱۳۴

و ی و سکون نون و یکی مشتات تختینه و و اسرب

۱۳۵

که میم و سرب مهد و و زاده و و و شنه بکر و سین

معجمه شمع بار مؤنثه هندو بر پیل ه و مه بنتج میم و کون

پاره و صفر یکسر سال مندا و کون نادندوتی کران

و ماه ه و قافیه یکسر کاف بمعنی پاره ارچیزر و مصرع

ارد از قافیه ندارد و مصرع دوم قافیه دارد و همچنین

مصرع سوم ندارد و مصرع چهارم قافیه دارد و غلظ

به سر یاد بمعنی معدن و کان است و مستوی یلغم میم و کون

سنتی مندا بمعنی برابر و ندره سان و چشم و غار مؤنثه مضموه و حجه

چشم حایر یلغم به فر کردگان رسیده مانند غول و کبر

معنی بر بلند آید است این شهاب بر پله راز و دار به

و در دم بار بنای بر زو و رفیعی طفلان نو است

در این معجمه شمع بار مؤنثه هندو بر پیل ه و مه بنتج میم و کون
پاره و صفر یکسر سال مندا و کون نادندوتی کران
و ماه ه و قافیه یکسر کاف بمعنی پاره ارچیزر و مصرع
ارد از قافیه ندارد و مصرع دوم قافیه دارد و همچنین
مصرع سوم ندارد و مصرع چهارم قافیه دارد و غلظ
به سر یاد بمعنی معدن و کان است و مستوی یلغم میم و کون
سنتی مندا بمعنی برابر و ندره سان و چشم و غار مؤنثه مضموه و حجه
چشم حایر یلغم به فر کردگان رسیده مانند غول و کبر
معنی بر بلند آید است این شهاب بر پله راز و دار به
و در دم بار بنای بر زو و رفیعی طفلان نو است

(۵۹)

تبرخ سپاسی و ترک فلک مشتری تا فی فلک زحل جلاله و کونوا فی فلک قمر
نه می شود مستوی الیچون یک در اختلاف وزن دارد هر یکی بی اشتباه
از یکی زیستق المهر اسرب وین از زیر چرخ کافض می آید این یکی مشق
و مشق میوه صفر ماه لکن کانی است و نه فلز که بحسب المهر سبوی و
برابر باشد و در دیدن تفاوت ندارد نه باشد بحسب وزن اختلاف
کی و بیش دارد چون وزن کمی تفاوت بنمیتیم ملاحظه کنی وزن طلا
چل از لکن صد باشد و همچنین حساب سیماست از المهر پدید آید و
شیش از دین و طعی از چل نقره از دین و این از سیکه و سوس و برنج از
دین و این در ماه می پایید کرد فی الجملة بالجمله نقصه حاصل کلام آنکه محمل
کلام آنکه جن آنکه اجمال آنکه محصل کلام آنکه لاف شد و هر مطلب که
خلصی خواص آنکه لاف و آیه بیست جانند بر دوا و این بیست و دو در
دوا و این چهل دوا و آیه سنده و آیه بیست و دو آیه یعنی چهل و سه از این بود
و چهل و سه دوا و چهل و سه دوا و چهل و سه دوا و غیره عرض اشیا فی کبر الشاه
جنت مکانی جهان یاد است و در اشیا فی قلم جهان با آدم
بر میان بعضی از فواید خود و اینها فی کمال اسم محله به جهت تعظیم
نیویند اینست که قاضی مفر الدین مفتی نام که کتاب این
و مفتی حکومت ای و اینها چهل و سه دوا و آیه بیست و دو آیه خوانند
محوارت و امیرزا اکبر علی و کوسا بن بر و سید کوپا و یار برادر
حکیم کرن و مفر قویاج و پادشاه دایال داریس و اسم بلی و در تمام موقوف
در کفکو و زنت خط بالفلک را آن هم در کتاب موقوف است
چنانکه مفر الدین ثانی و امام الدین مفتی و عیادت الدین حکیم و غیره

(۵۰)

روحی

حرفه

چند کلام عالی متعالی نواب صاحب طالع و طالع صاحب کلام حضرت خرد قدرت
 خدی که پیش شیشه خرد الله ملکه و سلفه من بدکان حضرت اشرف اقدس
 ارفع اعلی درج نداده و دیگر و کلام ارجاء اعالی متعالی سائراده و لایب کاتب
 دیگر محیفه نجسته مضمون متضمن بر صداقت و یکتا دلی که محسوب محال صنف و معانی
 شعار میان عبد استوار فرستاده بود و در مع رکهارک مسوغات و کون الون تحالی
 آن نواح در خوشترین از من و محمل را سینه آورد و باور و در بیج کیمت تبلیغ
 به شریف غنای شایسته و نظام اسب باقی در ایشان که بنده قدور را در واز
 فرمود و در فرق افتخار و در طر بر و ه علیان بر افروخت و بات قبای آن
 در در مضمون عنایت سخن غرا طالع بافته بر فرق نهاله و جین عجز را نجا ک
 مسجد آفرینی گردانیده و سرو با فاخره را بر سر و دوشن ده و دال الحام پ
 صاخرام در کوا انداخته بتقدیم لوازم ادب و اوقیم داخنة داخلی که مذهب
 خواج مطلوب ارسال داشته بودند بر بروست تبدیل رسانیده بکتونی که متفر
 نوید نوید فرزند در خانه آن بر خور در لکاشته بودند و در دست و شادگان
 بر خاطر اشتیاق اثر مفتوح گردانید مطلقه نامه روح پروران شمت افرا
 محمد حسن آورده همه بنی شادی و شادمانی گردانیده اند اما در چند رسید بمقاله
 فحای آن که مشتمل بر قاصد طاعات ظاهری و باطنی و در دست و شادگان
 خط و پان نظام پر وانه حضور ملازمان این عالم و در دست و شادگان
 چون شعر بر تالید تحصیل و ترسیل در طاعت مضمون عیب پوست سیل و در طاعت
 نامه نامزد انجیر خواسته بودند در برین نامه اثر فرود و در دست و شادگان
 به مقام سعادت در زمان محمود بیست و دو روز و در دست و شادگان
 و ه فاین محبت بکین آن بر نارسید مرا شتافت و در دست و شادگان

و اما اوان بنظر بود و بیکر خدام حضرت پیر و مرشد حقیقی مدظلہ تعالیٰ عید فطر بذات
 ملکی ملکات خدام عالی مقام مبارک باد و خدمت حضرت پیر و مرشد و بچین خدمت
 حضرت شیخ و شرافت پناه شیخ محمده جوی میفرمایند و بندگی گشت میران خدان
 سلمه برید و خدام صاحب منسکات و صاحب مجزوی خدایکانی میان ابوالبرکات
 جوی سلمه از شریف آوردن صاحب ایشان سعادت بخشین گشت و دیگر دوا
 اکثر الفاظ باشند و تختانی نایده الحاق میکنند چنانچه قدیمی و جدید و خلاصی و سنگ
 و کوشمائی و غیر آن را جمع غریب بکار جمع کردن و یک است مثل میان
 و اکابران و کتب بار و خطوط و غیره را دست بوس و قدم بوشن و حتی قلم
 و معنی مصدر نیز آمده و خداوند و قلندر بخشیدن بچین بخشش خدا و بخشش دارد و
 بر امثال آمده و دیگر معنی حضرت شیخ عبد القدوس گنگوری رضی الله عنه
 بندگی شیخ حضرت اسماعیل رحمة الله علیه بندگی حضرت شیخ احمد مجد و الف
 ثانی سید زید قدس الله تعالی سره الغریر و دیگر از آنجا که معنی اند و بنا بر آمده
 است پس بر جا که این نظم بنویسند بعد از آن لفظ اند و قتل این بنویسند
 و از الفاظ لازم و شعری واقف باید غریب چنانچه پیشین و ممکن و گشتن
 و شوختن و افروختن و نمودن و افروزدن و دریدن و بریدن و ریختن و امثال
 و غیر این است و این الفاظ که اهل لغت آفرینند معنی اصلی آن دیگر
 است و استعمال در معنی متعارف و یکسان و این شایع شده نظیر استعمال در معنی
 بچه شمشیر و مانند و میوه و در عرف شیخ و اولیا و نواب
 دوا و شش و غیره و بیکر و واقع و ملا این الفاظ جمع است و ماریان یاد
 شد است تختانی را با الف بدل میکنند چنانچه از معنی نمنا و تقاضی تقاضا
 و در اول و ثانی است و دو مصطفی مصطفی و بر این معنی است و در چشم

تاریخ بر خیز و مشرعه ساختن تا زمان بعثت نوح نبی علیه السلام و بعد از آن تاریخ
وی بوده و اصل عهد تاریخ و قالیج و مکاتیب خود را از جلوس راغب بکرامت
اعتبار میکنند فایده سه نمایان شب اولین در روز پسین می شمارند و سودا
بالعکس این فایده عرض داشت بخدمت پدر و می شود و برادر کلان نیز حضور
بادشاه و شاهزاده دوزیر و نواب و فوجدار و حاکم و غره انداختن می نویسند
و دیگر کدورت باز و دست جبهه و همچنین دیگر جانوران شکار را می نویسند
و یک جفت کبوتران و یک قلابه اسپ و دو قلابه خر و یک قلابه بخر
فیل و یک اسب و یک کرس مرکب و یک اسب کوه سفید و یک اسب
اسپان و یک جور بز و گاو و بز و یک ضرب توپ و دو مزب و سه
همچنین اضراب از سدری و جز آن ها و دیگر مال پارچه بافته و مال پارچه برافتن
و مال افریسم و مال لیمه و یک تهمان بافته و یک تهمان مشروح و یک
شماره سار و یک پیه دستار لکبی این روز موهبت و تهمان بدستار می کنند
و دیگر کدورت حویلی و یک منزل حویلی و یک منزل دوکان و یک قطعه انجلی و یک
قطعه خط و یک قطعه خرد و یک فیضه شمشیر و یک قبضه کمان و یک
حفه کمان و مبلغ یک و سه و مبلغ شش آن و مبلغ نیم آن و یک تنگ
دام و شکر و میوه و میوه و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت
فرد شاد و یک درخت شاد و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت
و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت
ماده و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت
ماند و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت
و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت و یک کدورت

شرایع

نزه

فصل با معلوم کند بر مثال سمت مذکوره که اساسی یعنی چه اسم خطا و نهی (۱۲)
 مریانی مدنی قبلی معقل کوفی کسیر به حیث ریجالی و غیر آن است خط
 مشیت دارد ثلث توفیق متحقق نسخ ریجان رفاع تطبیق استعین
 از خط هم تطبیق از رفاع و توفیق بر آورده اند و خط هشتم تطبیق از رخ
 و تطبیق با فایده الف بحرک را سطره میگویند و بحرک را الف می نامند
 فایده دو لام بدین صفت میگویند الف دل لازم است و هم دل الف
 با فایده عنایت نامه ای و قدس صحیفه ساختگی که بر قوم قلم عطوفت طراز
 میزدند و کمال تحفید و لوازم ادب از آن تقدیم رسانیدند نشان ایشان
 میرید محبت طراز که باین دهنده زو سر غر از بر احقر از پیشگاه
 و کرم شرف اصدار یافته بود و در سعادت آمد بدین تارک عزت
 و افتخار بر افراخت و لوازم استقبال و ادب شایسته از ادب ادرا
 و تمنداد صافی الاعتقاد تقدیم رسانید و کورنش شکر عنایات عالی
 بجا آورده با فایده بر صند ایشان که مشتمل بر اداء مراسم تنبیه و وصول
 طمغ فرین باین سبزی این رساله داشته بود و بکار می مطالعه در آمد و این
 شانزده بهر بهر خود منشور سیاطع النور در خشنده مطوف فرقت و
 اعتبار در و طبعی بر افراخته و لوازم استقبال و ادب سلیمات
 از ادب اب نهاده عقیدت اکین بجا آورده بود و از هم ماه جماد الاول
 بود و فیض نمود و الاغوشه شالی بود و تمیزات ثابت بود و این
 افتخاض الویجاقبال طور مجاز کی و فیروز در این سبب بود که بطلان
 حضور مقدس اعلی کامیاب شرف و بخت از کویین کردید که نشان
 باینست از فیض سرحد با طاعت بر محبت طراز که باین طراز

و سوزی از پیشگاه فصل و الامتنان شرف صدور یافته بود که اینست درود عطا
 نمود عطا نمود فرق عزت و امتیاز احتضار باوج علیین برافراخت از دم استقبال
 و ادب نشکست از تقدیم رسانیده تبارخ طمان تقبیم شرایع ادب استقبال
 سر و پا خاصه که در بکران مایکی باطنی عطار و اعتبار بخش دنیا و آخرت بود و بلند پایکی
 ظاهر نقش کریان دوست و طراز مستین سعادت دارک افروزی نمود فرق
 عزت و امتیاز باوج فخر و تکران برافراخته تا نشایع کانی مزین بقدرت و کرم خاتم
 بعضی مثال پر نور و در سعادت نمود افکنده تارک افتخار و مبادات بعرض
 بر این رسانیده آیین استقبال نمودی نموده نشان سوا مکان معتبر
 خط ندید خط که هزاران جان کرامی در روان عطای فدای حرف و لفظ
 باو منضم بر کیفیت طمان پر نور و در سعادت موصول افکنده چون در بیوان از رو
 صحیفه شریفه در شرافت و درایت بیان طمان قلمی شده بود معلوم نمود که نقصان
 در پاس مرتب در و حفظ الغیبت بعد از مسطور در خاطر کرامی انصاف
 مسطور کرده است و آنچه خلاف نشاء محبت و عفاق توان دالت بشاربه الحاق
 پذیرفته لهذا این آیه و مندرج است با سبیل از جنبه جویی در انظار کلمه الحق تا بدو
 اعتباری اختیار است معروض میباید که با عنایت نامه که بخوبی عبارت
 بر آید از بزرگ و بزرگو و فخر و جود و حب در این که در نیاز منزل خوانان
 لایزال حافیه و در سبیل است حال میباید که مال خود پر نور و صحن انداخت شیخ
 بخور و حضور طمان نشاء سبیل است بر انکیزد لای علی که شعر از رسیدن طمان
 در مل طمان نوشته بود در عطا در عطا سبیل است محبت و در عطا منظر
 بر تبت نشاء از زنی در استن عالی بکام طمان و ساطع شیخ طمان
 از خرم سبیل نموده طمان الحاق از شیخ در عطا و در عطا که خطه قدیم

شعاعین

افکنده

بشرف مطالعه در آمده اما جوابش حاصل شده تا که بر می صمیمه تریفه یکاکی طراز
 در جنبه هنگام ورود نمود از مضمون محبت مقرون که متضمن محبت و عافیت
 ذات بابرکات بود جمیع خاطر دوستدار برافزود فایده شاه عالم بادشاه
 غازی بن بادشاه عالم کیرتانی است و اول او بادشاه احمد شاه بن بادشاه
 محمد شاه بود و اول او بادشاه جهاندار و اولش رفیع در جانت شاه و اولش
 شاه رفیع انقدر و اولش فرخ سپهر و اولش بادشاه مغزالین بن بهادر شاه
 بن شاه اورنگ زیب عالمگیر بن ساجدها بن جهانگیر شاه بن بادشاه
 اکبر غنی ملان شاه بن بابر شاه بن شیخ عمر بن سلطان ابوسعید بن سعد
 عجمی میز شاه بن امیر تیمور بادشاه صاحب قرآن علیم الرضوان
 بود که در جنگ بمغنی پر دوست در یکدیگر زدند و داد جنگ خدمت
 گذر در یاد و نیره که اسم صاحب خدمت باشد و شکستیم سواری باکم
 پیاده می نویسد که در عالم علیه را بر گرفته و می بخشود و فرمیکند و شکست
 باسم در عالم علیه بر فریاد می می نویسد که او آمده بخشود و فرموده در برین
 ترتیب اعلام قاضی می نویسد که در پی پی مقدس از جدا شدن آن حضرت
 هم از که معطر و آمدن آنحضرت هم در پی پی معطر شروع شد و است و از
 لشرف داشتن آنحضرت هم در پی پی ایمان آنجیمه ستان نهشته است
 فصل آغاز گشت و بعد از آنکه چهار سال و نیم آنحضرت علیه السلام
 وفات فرمود یعنی آنحضرت هم در ده سال در مدینه زنده ماند پس از آنکه
 مادر او صلی می نامند که فایده الفاظ از خطی و طایفه و گروه و کس و جاه
 و فوج و مجموع و جماعت و نه الشان جمع اند که در امفود و کس و کس
 جمع میسر یکی از کس و رانین و بار و نه از شایزاده

[illegible]

۴۹

[illegible]

[illegible]

(۵۵)

خبر بری الف باغ طان است سوا یاں است ترکی را یک جو دست جو را یک
 انگشت و چهار انگشت را یک مشت و دوازده مشت را یک درعه و سته درعه را
 یک عفره که بزبان عرف کهنه گویند تا قاعده حروف پنج برین نمط است
 که بدان قلم گویند تا فذ الف مقدار سه نقطه است و دو چند از آن
 بی بی شش نقطه یا هفت نهایت است و در جمیع نقطه طقم آن چون طقه
 بیضیه مانند طقم فون نقطه عرض و طول است و در سر آن یک نقطه و دو
 نقطه یا آن و سین یک نقطه دندان اول و دندان دیگر یک نقطه یا آن
 فون و هفت نقطه درازی شبن و کشس لوسل همچون مرکز است
 و در سر آن بی است و صادر همچون چشم و دو نقطه سر و سه نقطه
 یا آن دو نیم نقطه نقطه الف طاو و سر آن مقدار سر صادر و سین دو
 نقطه سر و سه یا آن و حلقه آن مثل طقم بیضیه است سه نقطه است
 و فی را سر و در یک نقطه و شش نقطه کشس او است و سر فاف
 مثال سرخی و میم و او است و اندرونش دو نیم نقطه و سر فاف مقدار
 یک الف و شش نقطه شش سر مرکز آن چهار نهایت پنج نقطه است
 و لام اول را دو الف اندر است و در معنی آن دو نیم نقطه و سه
 یک نقطه است و اینست آن نیم نقطه و دوم آن مقدار یک الف
 و سر و او یک نقطه است و در اسم آن رونق آن و بی را حلقه دو نیم نقطه
 و لام الف مقدار دو الف است و سفید بر آن بقدر یک الف و سر و
 نقطه بی و یک نیم نقطه در آن و سر و سه نقطه است و
 نقطه گردن و اندرونش دو نیم نقطه و کشس بی کلان هفت
 نقطه چون سیف یا یک دوم و دو نیم نقطه در آن است

الحمد لله رب العالمين

من

یعنی بوزن بیت پنج باینست و چپوره باشد و بیت سرخ را یک ماسته و
 دروازه ماسته را یک توده نامعلوم برین وجه است اول غزل که سرودم
 قافیه دار باشد و این را مطلع گویند و زیاده از دروازه بیت نباشد
 و یکدوبیت کم و زیاده نیز و کم از پنج بیت نباشد دوم قصیده و در اصطلاح
 مانند غزل مطلع دار باشد لیکن از دروازه بیت زیاده باشد یک
 از صد بیت افزون سی و هفت قطع و مطلع ندارد که مصرع اول اعتبار ندارد
 چه بیت باشد چهارم یا بی مصرع سیوم را قافیه شرط نیست چه فرد
 و یک بیت را که بند ششم مشقوی که در دو بیت قافیه دار باشد
 پنجم ترجیع بند و آن چند غزل باشد یک وزن و قافیه یک
 یا مطلع خاص برای خود علاوه اما یک بیت آخر غزل مخصوص
 واقع شود اما قافیه علاوه یعنی همان بیت بعینه در آخر غزل آید و اگر
 بیت آخر غزل بعینه واقع نشود و اجنبی و قافیه حاصل خود علا
 بود یا در قافیه هم مختلف باشد آنرا ترکیب بند گویند مثل ترجیع
 بند همستقما که در هر مصرعی بود و متفقان الوزنی و قافیه اما در
 بعضی از قافیه که تناسل معرعه ای برین باشد باید اگر چه اقسام آن
 است و آنست که یکی از کلمات مصرع و بیتا مصرع و بیت
 بلکه مثلث مصرع مصرع چهار مصرعیت و مثلث پنج مصرعیت
 و مستطین شش مصرعیت و مربع هفت مصرعیت و ممتنع ثنت
 و ممتنع نه مصرعیت و معشقه ده مصرعیت هم مستزاد
 که کلام مندر بیت و زیاده کرد و مندر بر آن فقره از کلام شریک مصرع یا بعد
 مندر فقره در مرتبه باشد و آن کلام منظم خیالیه مثل المصراع

اصطلاح

اصطلاح

اصطلاح

مستزاد

و اینست که بطوری که بسات بازی می آید است و اینها فایده و نگاه جوان
 که داخل بند است کل کرد و مانند اکنون بیرون نفس شماری دارد
 بیل چه علاج زین نسخه هم در قی چند نجاست باید کرد اندر مشایخ
 برینت مستتر در قلم به طیب کفتم به یازم از اول شب به سحر بیدارم
 در ماهم چیت بنفسم جو طیب دید و گفت از سر طیف به عشق
 مداری مرضی بیدارم محبوب تو کیست و در که را الفضل بانی
 در طلب علم محبت بید می باشد و محبت لایع و ملکه در
 و اینست و موقوف چیت او از مطالعه بر نسخه ندره و آخری برادر
 بی کاتر راست گفته اند علم در سینه می باید نه در قفس
 و علم در خط خویش میاید نه در خط میثقی فی الجمله ازین سطر
 چند بهاد که مایه بردار باشد که این را بر سر زبان
 و از بهر خدا و جل دعا فاتحه بخیر بحق و بحق در خواند ای عافیت
 محمود کردن بلائی بود را نابود کردن پریشان خاطر را جمع کردن بحق
 خاندان شاه مردان دست این رب العالی علیهم السلام
 شهرت معلی عبدالکریم که در احوال بعض از علمای سنی
 او فقه و حنفی است که بی زبانی و سنان بکلمه بیکه در درون
 فرود آید در دیده نیکو نماید اینست که در سینه اند و عین
 از عوام بهتاجت ایشان در دست رتقینس چراغ نور الاله از
 علمی که با خود خرج ترقی پذیرد و دانش تاری و اقلیمی که با دست
 افزونی بگردانست فرساید به خصوص حقی از حق و علم شرف در درون
 نگذشته و لفظ از خطوط علم بخود زیاده ازین نسخه است از بهر

طبعیت اندوخته پیرام طبعیت آموخته آودر پیشگاه نگاه خواص بقدر طبع
 جو در زنی بنامه فاما فضل و کرم رب لطیف جل جلاله و هم تواله حبیبان
 دستانش ملا جرب سرافراشت از لولاست و خواند برود و در حق فرماید
 و از مطوعات و مشروبات بروفق قسمت او را خطوط پرور
 اگر روزی بدانش بر فرودی زنا به ان تنگ روزی تر نبود ی عافه لیل
 توقع و طمع او همین است که هر کس که از جنت ملک ریاض فتون
 مشیات سلفیه طبعیت بر سر داول این نهال ان انشا الله ضرورت
 ذراتش تا غایر و یک و بوز بولست و شکوفه برکت سلفیه
 را بچشم و دماغ کنجایش در عهد و از قاتحه و دمار جان او را انشای
 بدو مع الباعثیت بلطافیت بالوالی تحت بالاسانت بمرکت
 رملین و خاتم البیان و الاله الطاهر و الطاهر و اصحابه
 الذین و معظمین اجمعین سلام الله علیهم تم تم تم تمام
 بدست جلاله مر جید بر من ولد را در باب اینی لعل حیول عرف
 ماه کماکف بنایح بیرو معده چهار کشته

کتاب کاشف

این کتاب کاشف از غیبی و مرکز فکر کاشف

پیکر کاشف است از پیکر طریقتی است

محمد بن کتاب

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا لهذا

الذي كنا في ضلال مبين

والذي كنا في ضلال مبين

والذي كنا في ضلال مبين

والذي كنا في ضلال مبين

والذي كنا في ضلال مبين

ادب و عفت و عزم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

۱۸
 علی

لیکن ہرگز نہ ہی ہتھ مار گیت دھوا اور دیوں کو پھونکانے کی بجائے
گیت دھو بیوی کے ہاتھ سے یہاں میں تیری لہریں ہوں

سیرتہ کائنات اور ان کے حقائق

انفتحت كتب كوروش

پروست ویرا ان کے

سیکشن ڈائریکٹر

بگوتی ترن اسرار
سوی و ترن و کلمہ ہدیہ
کمانی پس ہی ہستی کمانی میں کوہ
ماکشی ہلونت کی آواز سے

[Signature]

الحمد لله

62

68 sheets

446 G-68
بسم الله الرحمن الرحيم

446

جاءه من

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

بسم الله

